

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1975 மார்ச் 7.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில், பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Alagar Anai Scheme

*121 Q—THIRU A. AYYANAN AMBALAM (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 64, on the floor of the Council on 13th August 1973.

(a) whether the Government have accorded their sanction for the Alagar Anai Scheme in Srivilliputhur taluk of Ramanathapuram district; and

(b) if so, when the work will be commenced?

அழகர் அணைத் திட்டம்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் 13—8—1973 அன்று சட்டமன்ற மேலவையில் 64ஆம் எண் வினாவிற்கு அளிக்கப்பட்ட விடையை ஒட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் அழகர் அணைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், இப்பணி எப்போது தொடங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1975 மார்ச் 7]

Deepening of Wells in Salem district

*123 Q—THIRU K. RAJARAM (on behalf of THIRU A. BALASUBRAMANIAM): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any note from the Engineer to the effect that adequate water will not be available in the wells in Salem district even if they are deepened further since the wells are already very deep and are very large in number; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government for the storage of water in the district?

சேலம் மாவட்டத்தில் கிணறுகளை ஆழமாகத் தோண்டுதல்

திரு. கே. ராஜாராம் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் சார்பில்)
மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலம் மாவட்டத்தில் கிணறுகள் அதிகமாகவும், ஆழமாகவும் இருப்பதால் மேற்கொண்டு தோண்டினாலும் போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைக்காது என்ற பொறியாளர் குறிப்பு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அம்மாவட்டத்தில், தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க, எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Drinking Water Scarcity in Madras

*124 Q—THIRU K. RAJARAM (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have any emergency scheme to solve the problem of drinking water scarcity in Madras City before executing the Veeranam Project; and

(b) if so, the details thereof?

1975 மார்ச் 7]

சென்னையில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை

திரு. கே. ராஜாராம் (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வீராணம் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னால், சென்னை யில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க அவசரத் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) குழாய்க் கிணறுகள் பழுது பார்த்தல், தண்ணீர் வழங்க லாரிகள் வாங்குதல், இரும்புத் தொட்டிகள் அமைத்தல், கைக்குழாய் கிணறுகள் அமைத்தல், தாமரைப்பாக்கம், பஞ்செட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள நிலநீர் கோட்டத்தில் உள்ள நீரை நகருக்கு வழங்கல், மற்றைய செலவுகள் ஆகியவற்றுக்காக ரூ. 53.87 இலட்சம் கடனாகவும், ரூ. 111.40 இலட்சம் மானியமாகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்டதைத் தவிர, தாமரைப்பாக்கம், பஞ்செட்டி போன்ற இடங்களில் நிலநீர் கோட்டத்தினரால் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்து குடிநீரை புழலேரிக்கு உந்து குழாய்கள் மூலம் கொண்டு செல்லவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அண்மையில் பாலாற்றி லிருந்து குழாய்கள் மூலமாக வீராணம் வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து சப்ளை செய்யப்படுமென்று பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்று பார்த்தேன். அது உண்மையா? அப்படியானால் எந்த நிலைமையில் இருக் கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, உண்மைதான். பாலாற்றில் இருந்து கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, அதிலிருந்து தண்ணீரைத் திருக்கழுக்குன்றத்தில் சேர்த்து பின்னர் சப்ளை செய்யும் திட்டம் வேகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு ஐந்து, ஆறு திங்களில் நடைபெற்று முடிந்துவிடுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, கல் பாக்கத்திற்கு நாம் பாலாறு புகையிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்து உதவி வந்தோம். அவர்கள் அந்தத் தண்ணீரை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. வீராணம் திட்டம் முடிவடைகின்ற காலம் வரையில், அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

[1975 மார்ச் 7]

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, will the Government consider providing better facilities for effecting borewells in the City of Madras than what are available at present, because I am told that the existing equipment for effecting borewells is so antiquated and anti-diluvian that it is not functioning at all?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நான்கு போர் வெல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மூன்று முடிந்து விட்டன. இன்னும் ஒன்று வெகு விரைவில் முடிந்துவிடும். தினமும் நான்கு இலட்சம் கேலன் தண்ணீர் கொண்டு வந்து மேட்டுப் பகுதிகளுக்குச் சப்ளை செய்ய 30 லாரிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I was not referring to the efforts the Government were making for providing drinking water. I was referring to the provision of equipment to individual households for making borewells. The equipment which is there for that purpose is so, inadequate and antiquated that it is impossible, it seems, to get water from those borewells.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, தனிப்பட்டவர்கள் வீடுகளிலே போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுமென்றால், அவைகள் அனுமதிக்கப்படும். தனிப்பட்டவர்கள் மெஷினரியைக் கொண்டும் போட்டுக் கொள்ளலாம் அல்லது சர்க்கார் மூலமாக வேண்டுமானாலும் உதவி செய்து கொடுக்க முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்போழுது ரெட் ஹில்ஸ் ஏரியில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, அந்தத் தண்ணீர் எவ்வளவு நாட்களுக்குப் போதுமானது என்று அறிய விரும்புகிறேன். சென்னையில் இப்போழுது இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு நாள் தான் தண்ணீர் விடப்பட்டு வருகிறது. அதை மாற்றி தினமும் ஓரளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, பூமலேரியில் இருக்கவேண்டிய தண்ணீர் அளவு 18.72 அடி. 1973-ல் 17.80 அடி இருந்தது. 1974-ல் 12.62 அடி. ஆனால், இந்த ஆண்டு 3.32 அடிதான் இருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் திட்டம் போட்டு தாமரைப் பாக்கம், பஞ்செட்டி ஆகிய இடங்களிலிருந்து பத்து இலட்சம் கேலன் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். நமக்குத் தினமும் 53 மில்லியன் கேலன் தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. நான் இதைச் சொல்கிறபோது 18 அடிக்கும் மூன்று அடிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் புரியும். இருப்பதையும், கிடைப்பதையும் சேர்த்து இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்துக் கொடுத்துப் பார்த்தோம். ஒரு பகுதிக்கு 15 மில்லியன் கேலன் என்று கொடுத்து வந்தபோது 'tail end area' க்களுக்குப் பிரஷர் இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் போய்ச் சேராமலிருந்த காரணத்தினால் மொத்தத் தண்ணீர் 30 மில்லியன் கேலனையும் ஒரே பகுதியாக விட்டால் கடைசி வரையில் போகும் என்று கருதி, ஒரு நாள்

1975 மார்ச் 7]

விட்டு ஒரு நாள் விடப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை இப்படியே போகுமானால், இன்னும் இரண்டு மாதத்திற்குப் பின்னால் கஷ்டம் அதிகரிக்கும். ஆகையினால் மாற்றுத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, with reference to his answer to the previous supplementary question, will the Hon. Minister be pleased to state which are the authorities the private individual house-owners should approach for making borewells in their premises.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அதற்கென்று தனியாக எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. யாரும் அதற்கென வேண்டுகோளை நம்முடைய கமிஷனரிடம் சொன்னால் அதற்கான ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தனியார் யாரும் போட்டுக் கொள்ள தயாராக இருப்பார்களா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் நாங்கள் போட்ட சில இடங்களில் அடியில் உப்புத் தண்ணீர் வந்து விடுகிறது. உபயோகத்திற்கு லாயக் கற்ற “ப்ராக்ஸிஸ் வாட்டர்” வருகிறது. ஆகையினால் சுத்தமான தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அப்படி யாராவது போட முற்பட்டால், அரசாங்கம் அதனிடம் இருக்கின்ற இயந்திரங்களைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அதற்கான கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும். விரும்புவார்கள் வேண்டுகோளை எழுதி அனுப்பினால், பரிசீலிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையில் குடி நீர்ப் பஞ்சம் இருந்த நேரத்தில் பல இடங்களில் போர் பைப்புகள் அரசாங்கத்தால் போடப்பட்டன. பின்னர் பல பைப்புகள் திருட்டுப் போய்விட்டதாகத் தகவல் வந்தது. அவற்றில் இப்போது எத்தனை மீதமிருக்கிறது. அவற்றை மீண்டும் பயன்படுத்துவதற்கு வழி இருக்கிறதா, அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவை போடப்பட்டன. ‘ஹேண்ட் போர்’ என்று சொன்னாலேயே, அடிக்கடி கெட்டுப் போகின்ற சாதனமாகும். அவைகள் 1969-ல் போடப்பட்டன. இப்பேரழுது 5,000 பைப்புகள் போடுவதற்குத் திட்டம் ஆரம்பித்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தண்ணீர்ப் பஞ்சம் பற்றிப் பேசுகின்ற போது, தண்ணீர் குடிக்கின்ற அளவுக்கு அதிகமாகப் பேச வேண்டாம்.

திரு.ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கேள்விகள் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்கலாமென்று கருதுகிறேன்.

[1975 மார்ச் 7]

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆந்திரப் பிரதேசம் சோமசீலாவி லிருந்து 5,000 எம்.சி.எப்.டி. தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஆந்திர அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதியதிற்கு தண்ணீர் கொடுப்பதில்லை என்று பதில் எழுதி விட்டார்கள்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, சென்னையில் ஏழைகள் வாழுகின்ற பகுதியில் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் வருவதே இல்லை என்று புகார்கள் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்குக் கூட சேர்ந்தாற்போல் வராமலிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். மாற்று ஏற்பாடு ஏதாவது செய்து அவர்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, மற்ற பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் போகும்போது, மேடான பகுதிகளுக்குப் போய்ச் சேராமலிருக்கலாம். மூப்பது லாரிகளில், ஒவ்வொரு லாரியிலும் 1,400 கேலன் தண்ணீர் வீதம் ஏற்றி அந்த மாதிரியான பகுதிகளுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு சப்ளை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இனி அவ்வளவு கஷ்டம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4-10]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவில் உள்ள சோமசீலா ப்ராஜக்ட்டு நாம் ஏதேனும் உதவி செய்வதாக இருந்தால், 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் சென்னைக்கு எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்ததாக சமீபத்தில் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அது தற்போது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்றும், கடைசியில் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் “கிருஷ்ணா அவார்ட்” வந்தவுடனேயே நமக்கு 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கடிதம் எழுதினோம். ஆனால் கொடுப்பதற்கு தண்ணீர் மிச்சம் இல்லை, ஆகையால் கொடுக்க இயலாது என்று பதில் கடிதம் எழுதிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல என்னிடத்தில் எந்தத் தகவலும் இல்லை, எனக்குத் தெரியாது.

EX-DISTRICT BOARD ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS.

*125. Q THIRU. P. R. THOMAS (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI : Will the Hon. the Minister for local Administration be pleased to state—

1975 மார்ச் 7]

(a) whether it is a fact that the Government have issued orders to take the period of service, rendered by the Ex-District Board Elementary School Teachers absorbed into the Panchayat Union Service, into account for the purpose of seniority ; and

(b) if so, whether that service will be taken into account for the purpose of granting pension and gratuity also ?

முன்னாள் மாவட்டக் கழகத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்ற முன்னாள் மாவட்டக் கழகத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணிக் காலம், அவர்களது பணி முப்பு நிலை நிர்ணயிக்கப்படுகையில் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டுமென அரசு உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில் ஒய்வூதியம், பணிக்கொடை ஆகியவை வழங்கப் படுவதற்கும் அந்தப் பணிகாலம் கருத்தில் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) and (இ) ஆம்.

DRINKING WATER SUPPLY SCHEME OF TERUR TOWN PANCHAYAT.

*126. Q. THIRU M. SANKARALINGAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to L. C. Question No. 175 (Starred) on the floor of the House on 12-3-1974.

(a) whether the survey undertaken in connection with the 'formation of Protected Drinking Water Supply Scheme' at Terur Town Panchayat, Kanyakumari District, has been completed and

(b) if so, when it will be implemented ?

தேரூர் பேரூராட்சிக்கு குடிதண்ணீர்த் திட்டம்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், சட்ட மன்ற மேலவையில், 12-3-1974-ஆம் நாளன்று உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 175-க்கு அளித்த விடையினையொட்டி, கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தேரூர் பேரூராட்சியில் பாதுகாக்கப் பட்ட குடி தண்ணீர்த் திட்டம் அமைப்பது குறித்து அரசு மேற்கொண்ட பரிசீலனை முடிவடைந்து விட்டதா ?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டம் எப்பொழுது செயல்படுத்தப்படும் ?

C. 2-2.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) இத்திட்ட சம்பந்தமான ஆய்வு வேலைகள் யாவும் முடிவடைந்து திட்ட மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் தலைமைப் பொறியாளர் அலுவலகத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

(இ) குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் எந்தச் செயற்குறிப்பும் இதுவரை வகுக்கப்படாததால், இக்கேள்விக்கு இப்போது இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலிருந்தும் இந்தச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது நீண்டகாலமாக தாமதமாகிக்கொண்டிருக்கும் திட்டமாதலால் அரசு விரைவில் பரிசீலனை செய்து அமல் நடத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

FISHERMEN CO-OPERATIVE SOCIETY.

*127. Q. THIRU. A. AYYANNAN AMBALAM : Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state :

(a) whether any society as Fishermen Co-operative Society has been established in Madurai District ;

(b) if so, the details thereof ; and

(c) the number of tanks in North Taluk of Madurai District leased out to this society for fishing during 1974 ?

கூட்டுறவு மீன் பிடிப்போர் சங்கம்.

திரு. அ. அய்யண்ணன் அம்பலம் : மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்டத்தில், கூட்டுறவு மீன் பிடிப்போர் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆம் என்றால், அதன் விபரம் என்ன?

(உ) அந்தச் சங்கத்திற்கு 1974-ஆம் ஆண்டில் மீன் பிடிக்க குத்தகையாக, மதுரை மாவட்டம், வடக்கு தாலுகாவில் எத்தனை கண்மாய்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : (அ) ஆம்.

(இ) மதுரை மாவட்டத்தில் 6 பிரதம மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களும் ஒரு மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனமும் கீழ்க்கண்டவாறு இயங்கி வருகின்றன.

[1975 மார்ச் 7]

1 வைகை அணை மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

2 பெரிய குளம் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

3 குள்ளாபுரம் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

4 மேலமடை மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

5 மதுரை வட்டம் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

6 பழனி வட்டம் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம்.

7 மதுரை மற்றும் திருச்சி மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனம்—இதன் தலைமையகம் மதுரை.

எல்லா கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் 690 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

(உ) 1974-ம் ஆண்டு மதுரை வடக்கு தாலுகாவில் உள்ள குன்னத் தூர் கண்மாயின் மீன்பாசிக் குத்தகையை மதுரை—திருச்சி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனத்திற்கு ரூ. 2,655-க்கு வழங்கப்பட்டது ஒப்பந்தத்தில் கண்ட சில முக்கிய விதிகளை மேற்குறித்த சம்மேளனம் மீறி நடந்ததால் 1974-ம் ஆண்டு மீன் பாசி உரிமை மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளரால் ரத்து செய்யப்பட்டது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, is this Fishermen Co-operative Society only for fishing in interior water or for fishing in deep seas also?

மாண்புமிகு திரு. சி.வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே பொதுவாக அங்கேயுள்ள நல்ல வளமுள்ள குளங்களிலே மட்டும் மீன் பிடிப்பதற்கான வகையிலே தான் துறையினர் ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்கள். அவற்றைப் பிடிப்பதற்கு, சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறை சங்கங்களிலே அங்கத்தினராக இருப்பவர்களுக்கு, முறையான குத்தகை விடப்படுகிறது. மற்றப்படி வறட்சிப் பகுதியிலே இதுபோன்ற வாய்ப்புகள் செய்யப்படுவ தில்லை.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மீனவர் கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் அந்தப் பகுதியில் அந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்கள் தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களா, அல்லது மீன் வியாபாரம் செய்பவர்களே இந்த சொசைட்டியும் வைத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலே யும் செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மீன் துறை சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஒன்று கக்கூடி—கூட்டுறவு விதிகளின் மூலம் கூட்டுறவு ஐக்கிய நாணயச் சங்கம் எப்படி கிராமப் புறங்களிலே இயங்கி வருகிறதோ அதுபோல—சங்கம் ஏற் படுத்தவேண்டுமென்று கூட்டுறவுத்துறை இயக்குநர் அவர்களுக்கு விண்ணப்

[1975 மார்ச் 7]

பித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை இயக்குநர்தான் அதனுடைய பதிவாளராக இருந்துகொண்டு சங்கங்களை அனுமதிக்கின்றார்கள். இந்த முறையிலேதான் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அந்தச் சங்கங்களுக்குத்தான் முன்னுரிமையும், முதலுரிமையும் வழங்கப்படுகிறது. கூடுமானவரையில் அவர்கள் மீனவர்கள்தானோ, மீன் தொழில் செய்பவர்கள்தானோ என்பதை ஆராய்ந்தறிந்து, கீழ்மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுடைய பரிந்துரையைப் பெற்று, அரசு அதுபோன்ற வாய்ப்புக்களை அவர்களுக்கு அளித்து வருகிறது.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, மீன் தொழிலைச் செய்யக்கூடியவர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பழநி கூட்டுறவு மீனவர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. லட்சுமிராஜ் அவர்கள் அவர் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்கிறாரா? அவர் அந்தத் தொழிலில் எவ்வளவு காலமாக இருந்து வருகிறார்? மேலும் அவர் ஒரு முற்போக்கு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, பழநியிலே இருக்கின்ற அந்த நண்பர் பற்றிய தகவல் என்னிடத்திலே இல்லை. ஆனால் பொதுவாக மீனவர் என்கின்ற ஒரு தனி இனம் இருப்பதாக இதுவரையில் நான் ஆய்வு செய்தவரையில் எனக்குத் தெரியாது. மீன்பிடித் தொழிலை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பல இன மக்கள் தங்களுடைய தொழிலாகக் கொண்டு பணி செய்து வருகிறார்கள். அந்த வகையிலே உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற அந்த நண்பர் எந்த வகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1974 ஆம் ஆண்டிலே தவறு செய்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன வென்றால் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட லைசென்ஸ் “கேன்சல்” செய்யப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகக் கவனம். என்ன தவறு அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் செய்தது, அதற்கு ஏதாவது வேறு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, 3-7-1974-ல் மதுரை மாவட்டத்தில் குன்னத்தூர் கண்மாய் என்கின்ற ஒரு கண்மாய் இருக்கின்றது. அந்தக் கண்மாயில் மீன்பாசி குத்தகை கூட்டுறவு சம்மேளனத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் எந்த ஒரு அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டதென்றால் இருக்கின்ற தண்ணீரை முறையாக வேளாண்மைத் துறைக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டு, மிச்சம் இருக்கின்ற நேரத்திலேதான் அங்கே மீன்பாசி குத்தகைதாரர்கள் மீன் பிடிக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டிருந்தும், அங்கே இருக்கின்ற விளை நிலங்களுக்கு அந்தக் கண்மாயிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வழங்கும் நிலைமை இருந்தும் கூட, அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் கண்மாயைத் திறந்து விட்டு, நீரைச் சுருக்கி மீன்பிடிப்பதற்கு முனைந்ததை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேரடியாகக்கண்டு—இரண்டு மாத நீர்த் தேக்க

1975 மார்ச் 7]

அந்தக் கண்மாயில் இருந்தாகவேண்டும் என்ற அந்த நிபந்தனையை மீறி குத்தகைதாரர்கள் தண்ணீர் திறந்து விட்டதற்காக, அதை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, மேலமடை மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு 600 ரூபாய்தான் அதனுடைய மூலதனம் என்றும் அதனுடைய கடன் ரூபாய் 1,600 ரூபாய் என்றும், முறையான ஆடிட்போ மற்ற நிர்வாக முறைகளோ இல்லை என்றும், அது பங்குத் தொகையைச் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை என்றும், அதில் வருகின்ற லாபத் தொகையினை சரியாகப் பங்கிட்டுக்கொள்வதில்லை என்றும், இவ்வாறாக அந்த மீனவர் சங்கம் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்றும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அந்த மேலமடை கண்மாய் குத்தகை கொடுக்கப்படவில்லை. தற்போது அந்தச் சங்கம் அந்தக் குற்றங்களையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்திருக்கிறதா? அப்படிச் செய்யாவிட்டால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதைக் கொடுக்கும்போது, இவ்விதமான குற்றங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று கண்காணிக்க அரசாணை இட்டு, அப்படிச் குற்றம் இல்லாவிட்டால் அந்தச் சங்கத்திற்கு கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய விரிவான தகவல் எதுவும் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மீன்பிடிப்பது அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குத்தகையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குத்தகை எந்த அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். சில நேரங்களிலே, 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய குத்தகைகள் 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதனுடைய அடிப்படை என்ன என்பதையும், அப்படி என்ன குத்தகை கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குத்தகையை, தனிப்பட்டவர்கள் அதிகமான தொகை கொடுத்து எலத்திலே எடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகையினாலே கூட்டுறவு யூனியன் மூலமாக, கூட்டுறவுத் துறை உறுப்பினர்களின் சங்கங்களை உள்ளடக்கி, அந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருப்பவர்களுள்ளும் மீன் பிடிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதற்காக அப்படி ஒரு தனிப்பட்ட குத்தகை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம் 2,655 ரூபாய் கட்டப்பட வேண்டும் என்று கேட்டபடி கட்டியும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது வந்த பிணக்கு கண்மாயில் தண்ணீர் இருக்கிறபோது அந்தத் தண்ணீரை வெளியில் இறைத்து எடுத்துவிட்டு மீன் பிடித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்யக்கூடாது, இருக்கும் உத்தரவை மீறிச் செய்துவிட்டார்கள் என்பதற்காகத் தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பிரச்சினை அடிப்படையான பிரச்சினை. 2,500 ரூபாய்க்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்

[1975 மார்ச்]

கிறார்கள். எவ்வளவு வருமானம் வரக்கூடிய கண்மாய் இப்படி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : அதுபற்றி தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, 2,400 ரூபாய் அந்தக் கண்மாய்க்குப் பணம் கட்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சொசைட்டியில் வருமானம் இல்லாமலேயே இந்த 2,400 ரூபாய் கட்டுகிறார்கள். ஆக மீன்கடைக்காரர்கள்தான் அந்தப் பணத்தைக் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே, சொசைட்டியின் வரவு செலவுகள், அந்த சொசைட்டிக்கு மூலதன பங்குத் தொகை இவைகளைப்பற்றி கூட்டுறவுச் சட்டத்திற்கு உகந்த படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் மீன் கடைக்காரர்கள் இந்த மாதிரி ஒரு சங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு தவறான வழியில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அரசு அறிந்து அதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, அவ்வாறு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 4-20]

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல், இதுபோன்ற பல புகார்கள் பல சங்கங்களிலிருந்து வந்திருப்பதனால், இந்த மாதிரியான புகார்களைப்பற்றி நிச்சயமாக ஆய்வு செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கண்மாய்களை மீன் குத்தகைக்கு விடுகிறபோது, மீன்பிடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இப்போது முன் உரிமை கொடுத்து வருகிறோம். மீன் பிடிக்கவேண்டும் என்னும்பொழுது நஷ்டம் வரக்கூடாது என்ற உணர்வினால் கண்மாயில் இருக்கின்ற தண்ணீரை விவசாயத்துக்குப் பயன்படாமல் செய்கிற சூழ்நிலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த கண்மாய்களுக்கான முன் உரிமையை விவசாய மக்களுக்கு விட்டு, இரண்டாவது உரிமையை மீன்பிடி சங்கத்திற்குவிட அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாசிக் குத்தகை எடுப்பது என்று பெயர் இருந்தாலும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் சொன்னதுபோல, இவைகளை எலத்தில் விட்டால் கொஞ்சம் அதிகமாக வருவாய் வரக்கூடும். ஆனால் இந்த முறை மீனவர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. பணம் படைத்தவர்கள் எலத்தில் எடுத்துவிட்டால், மீனவர்கள் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடும் என்ற நிலைமை வருகின்ற காரணத்தினால், இந்த மீன்பிடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கும் முறை கடைபிடிக்கப்படுகிறது. மீனவர் அல்லாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே தாங்களும் மீன் பிடிப்பவர்களாகக் குத்தகை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இவர்கள் ஒரு வேளை குழம்பிய குடையிலே மீன் பிடிப்பவர்களாக இருக்கலாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் சில பேர் இதிலே கலந்துகொண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயரில்

1975 மார்ச் 7]

சில தவறுகள் நடைபெற்றுவருவதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. இங்கே எழுந்துள்ள கேள்விகளின் அடிப்படையிலே, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? அதில் எத்தனை தவறு செய்திருக்கின்றன? அப்படி தவறுசெய்து இயங்காமல் இருப்பவை எத்தனை? அப்படி மீனவர் சங்கங்கள் இல்லாத சில இடங்களில், சில ஏரிகளிலே, கடைசி நேரத்தில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டபிறகு ஏராளமான மீன்கள் இருப்பதாகவும், அந்த கிராமத்திலே இருக்கின்ற இரண்டு மூன்று செல் வாக்கு உள்ளவர்கள், அந்த மீன்களைப் பிடித்து அதை விற்றுவருகின்ற பணத்தை அனுப்பிக்கிறார்கள் என்ற பழிச்சொல் இருக்கின்றதே, அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மீனவர் சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் பல இருக்கின்றன. தவறு செய்கின்றவைகள் எத்தனை என்று கேட்டால், சில தவறு செய்கின்றன. சில காய்ந்துபோன குட்டைகளில் மீன்கள் மீன்களாக இருப்பதில்லை. கருவாடுகளாக ஆகிவிடுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Doctors in Animal Husbandry Department

*128. Q. THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI) : Will the Hon. the Minister for Commercial Taxes be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some Doctors in Animal Husbandry Department of the State Government are deputed to undergo the Post-Graduate Course training in Sheep Husbandry in Australia and the International Course in Sheep Husbandry in Australia and New Zealand; and

(b) if so, the number of persons so deputed during the years 1972-73 and 1973-74?

கால் நடை வளர்ப்புத் துறை மருத்துவர்கள்

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு வணிக வரித்துறை அமைச்சரவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆஸ்திரேலியாவில் செம்மறியாடு வளர்ப்பு குறித்து பட்டமேற்படிப்பிலும் ஆஸ்திரேலியா, நியூஜிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் செம்மறியாடு வளர்ப்பு குறித்த அனைத்து நாடுகள் படிப்பிலும் பயிற்சி பெறுவதற்காக மாநில அரசின் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை மருத்துவர்கள் சிலர் முகமையில் அனுப்பப்படுகின்றனரா?

[1975 மார்ச் 7]

(இ) ஆமெனில், 1972-73, 1973-74 ஆண்டுகளில் அவ்வாறு எத்தனை மருத்துவர்கள் முகமையில் அனுப்பப்பட்டனர்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) & (இ) கால் நடை மருத்துவப்பணியில் (இதில் செம்மறியாடுகள் வளர்ப்பும் அடங்கும்) பயிற்சி பெறுவதற்காக கால்நடை வளர்ப்புத்துறையிலிருந்து 1972-73-ல் ஓர் அதிகாரி ஆஸ்திரேலியாவிற்கு முகமையில் அனுப்பப்பட்டார்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சில சமயங்களிலே, உறுப்பினர்கள் வராதபோது, மற்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் கேள்விக்கு பதில் கேட்கிறார்கள். அநேகமாக “ஜம்”, “இல்லை” என்ற அளவிலே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தக்க பதில்கள் வந்திருக்கின்றதால், அந்த உறுப்பினர் இல்லாவிட்டாலும், முழு பதிலையும் அவர்கள் படித்தால் இருப்பவர்களுக்கு அது பயன்படுவதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வரமுடியாத உறுப்பினர்கள், இருக்கின்ற உறுப்பினர்களிடத்திலே இன்னின்ன உப கேள்விகள் கேளுங்கள் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விடுவார்களானால், போதுமானது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பேசுகின்றவர்கள், பேசப் போகிறேன் என்று சொல்லி பெயர் கொடுத்துவிட்டு, வெளியே போய் விடுகின்றார்கள். அதற்கு என்ன பண்ணுவது?

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, செம்மறியாடு வளர்ப்பு பற்றி பயிற்சி பெறுவதற்காக ஆஸ்திரேலியா நாட்டிற்கு கால்நடை மருத்துவர்கள் அனுப்பப்பட்டதாகக் கேள்வி. இதைப் போன்று சில நிறுவனங்கள், அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை மேற்பயிற்சிக்காக அனுப்புகின்றன. அப்படியே பாஸ் பண்ணையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி அனுப்பப்பட்டார். ஆனால் அவரை அதே துறையில் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை அனுப்பாமல், அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களை அனுப்புகின்ற ஒரு புதிய முறையை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தற்போது இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை. செயலாளர் பதவியில் இருந்த ஒருவர்தான் அனுப்பப்பட்டார். அவர் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி. பாக்கி அனைவருமே இந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான். அவர்கள்தான் இப்போது இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் அனுப்பப்பட வேண்டுமென்ற முறை இப்போது இருக்கிறது. அவர்கள்தான் அனுப்பப்படுகின்றார்கள்.

Temple properties

* 129. Q. THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR :
Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased
to state—

1975 மார்ச் 7]

(a) whether any representation has been received by the Government regarding the removal of time-limit for redemption of temple properties from those who have been enjoying the same unauthorisedly; and

(b) if so, the action taken thereon?

திருக்கோயில்களின் சொத்துக்கள்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருக்கோயில்களின் சொத்துக்களை முறைகேடாக அனுபவிப்பவர்களிடமிருந்து மீட்க உள்ள காலத்தடையை நீக்கவேண்டும் என்று அரசுக்குக் கோரிக்கை வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) வகப் போர்டு சொத்துக்கள் பராதீனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அவைகளை மீட்க நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுக்காது நேரடியாக மாவட்ட ஆட்சியாளர் மூலம் நடவடிக்கை தொடர்ந்து அச்சொத்துக்களை மீட்க வழிவகைகள் உள்ளன. இதே போன்ற வழிவகைகள் காண தமிழ்நாடு இந்து மத அறநிலையச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த திருக்கோயில்களினுடைய சொத்துக்கள் எவ்வளவு ஏக்கர்? தமிழ்நாட்டில் தனி நபருடைய கையிலே எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அறிய ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட் அரசாங்கம் அமைத்தது என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படி எவ்வளவு ஏக்கர் எடுக்கப்பட்டது என்பதையும், எடுக்கப்பட்ட அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, தனி ஸ்குவாட் அமைத்ததற்குப் பிறகு சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து சுமார் 85 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் நம்முடைய துறையினுடைய ஆளுகையின் கீழே வந்திருக்கின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனுடைய வருமானம் பற்றி கணக்கு இன்னும் பார்க்கப்படவில்லை. சரியான புள்ளி விவரம் இப்போது என்னிடத்திலே இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, வகப் போர்டுக்கு உள்ளது போன்ற ஒரு அதிகாரத்தை இந்து அறநிலையத் துறைக்குக் கொடுப்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள்

[1975 மார்ச் 7]

சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி. இதில் ஏற்கெனவே ஏராளமான நம் கோயில் சொத்துக்கள் பலரிடம் இருக்கின்றன. இதை நாம் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்றால், கோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் ஆகவேண்டியிருக்கின்றது. எக்சிகியூடிவ் ஆபீசர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போய் சூட் போட்டுத்தான் ஆகவேண்டியிருக்கின்றது. வக்ப் போர்டுக்கு அந்தக் கஷ்டம் இல்லை. அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு எழுதிய உடனே அந்த பராதீனம் செய்யப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்டு போர்டு ஒப்புவித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் இந்து அறநிலைய போர்டுக்கு அந்த மாதிரி அதிகாரம் இல்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, வக்ப் போர்டும் கோர்ட்டுக்குத்தான் போகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, கோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் ஆகவேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கூட பல வழக்குகள் தோற்றுவிடுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இதிலே யுள்ள சட்டதிட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அறநிலையத் துறையினுடைய ஆணையாளர், அதாவது மேல் அதிகாரியின் அனுமதியில்லாமல் துறையைச் சேர்ந்த கீழிருக்கின்ற அதிகாரிகள், அறங்காவலர்கள் சொத்துக்களை அப்படி விற்று வாங்கியது செல்லாது என்பதற்கு கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். அந்த நிலைமையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களே அதை “கான்சல்” செய்து மீண்டும் அந்த நிறுவனத் திற்கே கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டு வர இப்போது பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வக்ப் போர்டு சட்டப்படி 35-வது பிரிவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரணை செய்து வக்ப் போர்டுக்குச் செலுத்தமானது என்று அறிவித்து விட்டால், சொத்தை துரக்கிரமக் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான் வழக்குக்குப் போகவேண்டுமே தவிர, வக்ப் போர்டு போக வேண்டியதில்லை. அந்த மாதிரி நிலைமையில் இந்த அறநிலையத்துறை இல்லை என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அந்த வக்ப் போர்டிலே உள்ள சட்ட திட்டங்களையும் அந்த விதி முறைகளையும் ஆராய்ந்து நம்முடைய துறைக்கும் அது பயன்படுமானால், எதிர்காலத்தில் நம்முடைய துறையிலே இருக்கின்ற சட்டத்தைத், திருத்துவதற்கும நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்து அறநிலையத் துறையிலே இருக்கின்ற சட்டத்தையே வக்ப் போர்டுக்கும் அமூல் படுத்தலாமா என்று பரிசீலிக்கப்படுகின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது. இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பது போலத் தான் நிலைமை இங்கும் இருக்கின்றது.

1975 மார்ச் 7]

Thiruvaramam Temple.

*130. Q. —**THIRU A. BALASUBRAMANIAM** (on behalf of **THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR**): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the inam dry lands of the 'Mottai Gopuram' donated for the right of way for conducting the 8th day of 'Panguni Uthiram' Festival in Thiruvaramam Temple has been alienated; and

(b) if so, the reason the for?

அருள்மிகு திருவரங்கம் கோயில்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் (திரு. ஆம். வெங்கடேஸ்வர தீபதிர் சார்பில்) : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) அருள்மிகு திருவரங்கம் கோயில் பங்குனி உத்திர 8-ம் திரு நாள் வழிநட உபயத்திற்கு விடப்பட்ட மொட்டைக் கோபுர இனம் புஞ்சை நிலங்கள் பராதினம் செய்யப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) டி (இ) ஆம். செட்டில் மென்ட் தாசில்தார் சில நபர்களுக்கு பட்டா வழங்கியுள்ளார். இதனை எதிர்த்து கோயில் திருச்சிராப்பள்ளி சப்கோர்ட்டில் வழக்கு தொடுத்தள்ளது. இந்த வழக்கு நிறுவையில் உள்ளது.

High level Meeting at Hogenekal.

*122. Q. —**THIRU G. SWAMINATHAN**: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether a High Level Meeting was held at Hogenekal in June, 1974, between the representatives of the Government of Karnataka and the Government of Tamil Nadu ;

(b) if so, the nature of the discussion held during the Meeting; and

(c) the follow-up action taken thereon ?

ஹோகேனக்கல்லில் உயர் அதிகாரிகள் கூட்டம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

[1975 மார்ச் 7]

(அ) தமிழ் நாடு அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் கருநாடக அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே (ஹோகேனக்கல்லில்) 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில், உயர் அதிகாரிகள் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றதா?

(இ) ஆமெனில் அக்கூட்டத்தின்போது நடைபெற்ற விவாதங்கள் யாவை?

(உ) அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட தொடர் நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : (அ) & (இ) தமிழகப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருக்கும் கருநாடக அரசின் பொதுப்பணி மின்சக்தி அமைச்சருக்கும் இடையே 5-6-1974 அன்று அமைச்சர்கள் நிலையில் ஹோகேனக்கல்லில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆற்றின் பல்வேறு பகுதிகளில் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்கான தகுந்த செயற்குறிப்புகளை இரு மாநிலங்களும் வகுக்க வேண்டும். அந்தந்த வட்டாரத்தில் மொத்த நலனை நிறைவு செய்யும் வகையில் மிகவும் ஆதாயம் தரத்தக்க சிக்கனமான திட்டத்தை வகுப்பதற்கான கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் அதன்பின்னர் மேற்கொள்ளப்படும் என்பவையே மேற்சொன்ன முடிவுகளாகும்.

(உ) தொடக்க ஆய்வுப் பணிகள் தமிழ்நாடு மின்சக்தி வாரியத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I asked this question of the Hon. the Minister for Public Works.

The Hon. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, because it relates to 'Electricity' it has come to the Minister for Electricity.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, the question relates only to the Hon. the Minister for Public Works.

[பிற்பகல் 4-30]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, may I know whether there was any move to have a feasibility report on a power project at Lower Cauvery and if so, what will be capacity of the power project and what will be the investment for that power project.

[பிற்பகல் 4-30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, காவிரி ஆற்றில் கிடைக்கக்கூடிய மின்சக்தி உற்பத்தி வளத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான அவசரத் தேவையை இரு மாநிலத்து அமைச்சர்களும் பரிவர்த்தனை செய்து 100 டி.எம்.சி. முதல் 400 டி. எம். சி. வரை நமது ஆற்றின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து மின் சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்கும் அந்தந்த வட்டாரம் முழுவதற்குமான நல்ல ஆதாயம் தரத்தக்க சிக்கனமான திட்டத்தைத் தீட்டவும் செயற் குறிப்புகள் இரு மாநிலங்களும் வகுக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த ஓகனேக்கல் திட்டம் இரு மாநிலங்களுக்கும் லாபகரமான திட்டம், பொதுவாக லாப கரமான திட்டம் என்று கருநாடக அரசு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. சென்ன பாசப்பா அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை அந்த மாநில அரசுக்கு சமர்ப்பித்தார், என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அது இப்பொழுது அவர்களுடைய மனம் மாறியிருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்த அளவில், ஓகனேக்கல் புராஜெக்டை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவர்கள் சம்மதிப்பார்கள் போன்று தென்பட்டது. ஆகையால் அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரிடமிருந்து நான் அதிகாரபூர்வமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஹோகேனக்கல் திட்டம் சம்பந்தமாக கர்நாடக பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சென்ன பாசப்பா அவர்களும் நானும் சந்தித்துப் பேசினோம். அந்த இடத்தையே நேரில் சென்று பார்த்தோம். எவ்வளவு தண்ணீர் வருமென்ற சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையை அவர்கள் கிளப்பினார்கள். ஏன், இப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கிற 300 டி. எம். சி. தண்ணீர் குறையாமல் வருமே, 350 டி. எம். சி. தண்ணீர் வருமே என்று நான் சொன்னேன். ஆனால் காவிரிப் பிரச்சினை தீரவில்லை. ஆகவே 100 டி. எம். சி. தண்ணீர் வந்தால் எவ்வளவு தண்ணீர் கட்ட வேண்டும், எவ்வளவு மின்சாரம் உற்பத்தியாகும், எவ்வளவு செலவாகும், 150 டி. எம். சி. க்கு எவ்வளவு, 200 டி. எம். சி. க்கு எவ்வளவு, என்று கணக்குப் போட்டு வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இது தேவையற்றது என்று நான் சொன்னேன். காவிரிப் பிரச்சினை தீருகிற வரையில் இப்படிப் போட்டு வைத்துக்கொள்வது நல்லது, திறந்த உடனே எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் திரு. சென்ன பாசப்பா அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், காவிரிப் பிரச்சினையிலேதான், தண்ணீர் கொடுப்பதிலேதான் தகராறு கிளப்பினார்கள் தவிர ஹோகேனக்கல் திட்டம் நிறைவேற்றுவதில் ஆட்சேபணை இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஹோகேனக்கல்லில் எவ்வளவு தண்ணீர் வரும் என்பதுதான் பிரச்சினை. காவிரிப் பிரச்சினை தீர்ந்தால்தான், இதை நாம் முடிவு செய்ய முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும் என்று தோராயமாகக் கணக்கிடப்பட்டதா என்பதையும், இரண்டு மாநிலங்களும் சேர்ந்து அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதா அல்லது கர்நாடக அரசு மாத்திரமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை எவ்வளவு தண்ணீர் வரும் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் கணக்கிட முடியும். ஆனால் அந்த இடத்தில் ஆறு இரு பாகமாகப் பிரிந்து ஒரு கரை தமிழகத்திற்கும் ஒரு கரை கருநாடகத்துக்கும் இருக்கிற காரணத்தினால், இரண்டையும் சேர்ந்துதான் கட்ட

[1975 மார்ச் 7]

வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் போய்த் தேங்குகிற இடம் கரு நாடகத்திலே. ஆகவேதான், அந்த மாநிலத்துடன் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அநேகமாக செலவை இரண்டு மாநிலங்களும் சேர்ந்து பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும். கிடைக்கும் மின்சாரத்தையே இரண்டு மாநிலங்களும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உருக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

Mr. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, that under rule 242 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, he has nominated the Hon. Thiru. A. P. Dharmalingam as an additional member of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to Purchase Landowners' Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973) and the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Owner-ship) Second Amendment Bill, 1974 (L. A. Bill No. 13 of 1974).

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, the Bill lapsed because it ought to have been re-introduced in the Assembly within 7th February. The Joint Select Committee was appointed for the Bill which was passed into an Act and sent to the President. The President returned the Bill for reconsideration and proper re-introduction in the Assembly again. The Joint Select Committee was formed for the original Bill and that Bill has already lapsed by 7th February. Therefore, I think the Joint Select Committee also should have become defunct within that time. I want to know whether it is proper for a Joint Select Committee to continue for that Bill which has already lapsed. May I also know whether the Bill was re-introduced in the Assembly?

Mr. CHAIRMAN : Have they not re-introduced the Bill in the Assembly?

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, the Joint Select Committee can be formed only.....

Mr. CHAIRMAN : I do not know whether the Joint Select Committee has been formed. I have received the message from the Hon. Speaker and I have announced it.

1975 மார்ச் 7]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, when the Bill has not been introduced in the Assembly, how can a Joint Select Committee function for a Bill which is not there? A Select Committee can function only for a Bill which is there. This Bill was there originally and it lapsed on 7th February. How can the Committee continue when there is no Bill? The Committee cannot continue when there is no Bill.

***திரு. கே. ராஜாராம் :** தலைவரவர்களே, இன்று காலையில் அசெம்ப்லி செக்ரட்டேரியட்டிலிருந்து தபால் வந்திருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டியின் கூட்டம் வருகிற 10-ம் தேதி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பில்லை 6 மாதங்களுக்கு உள்ளாக பரிசீலனை செய்து திருப்பி பிரசிடென்டுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்பது சட்ட சம்பிரதாயம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒருகால் 6 மாதத்திற்குள் அனுப்பி வைக்காவிட்டால், பூரணமாக இறந்து விடுவதாக அர்த்தம் இல்லை. நாம் புதிதாக பில்லுக்கு நம்பர் கொடுத்து புதுச் சட்டமாகவே ஆக்கி அனுப்பலாம். அதனால் ஒன்றும் கெட்டு விடாது. அது தவறினால் ஒன்றும் மோசம் போய்விடாது என்று நினைக்கின்றேன். கூட்டம் 10ஆம் தேதி போடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அதில் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். நாம் அந்தக் கூட்டத்திலே சொல்லி விடலாம், வேறு நம்பர் கொடுத்து புதுச் சட்டமாகத் தருவதற்கு 10-ஆம் தேதி ஏற்பாடு செய்யலாமென்றுதான் நான் நினைத்திருந்தேன். அதனால் தான் நான் பிரச்சினையை எழுப்பாமல் இருந்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஒரு பில் கொண்டு வரப்பட்டது. அரசியல் சட்டப்படி 7-ஆம் தேதிக்குள்ளாக அதை மறுபடியும் அசெம்பிளியில் வைத்து அது அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு பிறகு மேலவையிலே வைத்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அந்த மூல பில்லுக்கு உயிரோட்டம் இருப்பதாக அர்த்தம். அந்த மூல பில் 7-ஆம் தேதியுடன் முடிவடைந்து விடுகிறது.

அதற்குமேல், அரசு வேண்டுமானால், மறுபடியும் ஒரு மசோதாவை நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவந்து, பிறகு மேலவையில் கொண்டு வரலாம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல, அதற்கு மறுபடியும் ஒரு நம்பர் கொடுத்து புதிதாகக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கத்துக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நாம் “அட்வ கேட் ஜெனரல்” மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டோம். ஆனால் என்னுடைய பிரச்சினை எல்லாம் அந்த பில் முடிந்துவிட்ட பிறகு மறுபடியும் அதற்கு ஒரு நம்பர் கொடுத்து, அது அசெம்பிளிக்கு வரும்பொழுதுதான் அதற்கு ஒரு செலக்ட் கமிட்டி போட முடியுமே தவிர அது வருவதற்கு முன்னாலே இல்லாத பில்லுக்கு எப்படி பழைய செலக்ட் கமிட்டி 10ஆம் தேதி கூட முடியும் என்பது. இன்னொன்று எப்படி அந்த செலக்ட் கமிட்டிக்கு ஒரு உறுப்பினரைப் போடமுடியும் என்பதற்கு நான் சட்ட ரீதியான ஒரு விளக்கத்தைத் தான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது ஒரு சட்டப் பிரச்சினை. அவர்கள் முடித்து என்னுடைய மேஜைக்கு வருகிறபோது அதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4-40]

3. கவன ஈர்ப்பு.

தமிழ்நாடு மின் வாரியம் மின் சக்தி நுகர்வோரிடம் நான்கு மாத வைப்புத் தொகை கோருவது குறித்து.

*THIRU S. NARAYANASWAMY : Mr. Chairman, Sir, myself and my hon. Colleagues Thiru A.R. Damodaran and Thiru Swaminathan would like to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the serious situation caused by the abrupt demand made on all classes of consumers including domestic and industrial consumers for 4 months' deposit based on November 1974 consumption which are the highest, by the Tamil Nadu Electricity Board and the consternation with which the demand has been received by the consuming public at a time when they are not able to find the funds required for the purpose and the necessity for immediate revocation of such orders to provide relief.

THIRU G. VASANTHA PAI : On a point of order, Sir. I think the hon. Member, in his speech on the Governor's Address, mentioned about this and the Hon. Minister gave a reply. How does this call attention notice come up again?

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, we have given a Call-attention notice. It has been accepted by the Hon. Chairman and the Hon. Minister is ready with his reply. I do not know why the hon. Member should intervene.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I was only suggesting that the reply had already been given.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister will give the reply.

*THE HON. THIRU S.J. SADIQ PASHA : Under rule 14 of "The Indian Electricity Rules, 1956", the Electricity Board is empowered to require any consumer to deposit security for the payment of monthly bills for energy supplied and for the value of the meter and other parts installed on his premises. The said

1975 மார்ச் 7]

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

Rules also give the liberty to the Board or Licencees to enhance security deposit due from consumers at any time during the life of the contract. With reference to this legal position, the action of the Electricity Board shall be construed as being in order.

Hitherto, the security deposit was collected to cover 3 months' estimated current consumption charges. Normally it takes about a fortnight to prepare the bill for a month's consumption. Over and above this a period of 30 days is allowed to enable the consumers to make the payment. In case of default a period to the extent of 7 days is allowed on the basis of a registered notice issued to the consumer, and finally if default persists, the supply is disconnected. As this processing and bill collection covers roughly 2 to 3 months, the Electricity Board was previously collecting 3 months' deposit.

With a view to providing for any delays in dealing with defaulters, the Electricity Board has since decided to collect 4 months' current consumption charges as security deposit. The rate of interest which was $3\frac{1}{2}$ per cent previously has been increased to 5 per cent to put it on a par with the savings Bank rate at present.

Having due regard to the difficulties that may be experienced by the consumers due to the power cut, the Electricity Board has decided to collect the security deposit on the average of 12 months' consumption in 1974. This will reduce the amount by about Rs. 1 crore. Permission is also given to pay these revised amounts of security deposit in instalments, the number depending on the amount involved.

 The additional revenue expected by giving effect to this proposal is Rs. 7 crores. This will be of great help to the Board for financing the capital programme for the current year in the present context of financial stringency. Of this, the collection to be made from—

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

[1975 மார்ச் 7]

Category.	Anticipated in lakhs of rupees (based on consumption).	Reduction expected on the basis of monthly average during calendar year 1974

(RS. IN LAKHS.)

1. Industrial special	30	4
2. Other industries	250	34
3. Agriculture	158	22
4. Domestic	105	14
5. Commerical	170	23
6. Public Lighting	13	1
	726	98

or Rs. 7 crores or Rs. 1 crore.

Agriculture consumers are exempt from paying connection charges. The tariff applicable (12 paise per unit) to them is one of the lowest in the country and is not subject to surcharge. They are also exempt from payment of special guarantee charges even though the service connection may not be remunerative. The services are also not subject to power cut and are thus exempt from penalty. In cases of drying up of wells, the tariff minimum is waived. The collection of additional security deposit for agricultural service has been deferred for the present.

Thiru S. NARAYANASWAMY : Sir, may I make it clear that the point raised was not whether it was legal or illegal to make this levy but whether it was expedient to call upon consumers who

1974 மார்ச் 7]

[Thiru S. Narayanaswamy]

were already suffering from a power-cut which had reduced their incomes, particularly in industry to make this deposit ? They have been called upon not to pay one month's deposit and it is not as if they have been asked to pay one-third of what they have paid, but they have been called upon to pay several times what they have already deposited. Because of the multiplier effect of the new tariff, the amount which they have been called upon to pay has increased. I am undoubtedly aware that since I raised this question in the course of my speech on the Governor's Address, the Government have been very pleased to exempt agriculture and also spread the number of months over which the computation is made over the whole of 1974 as an average and tried to minimise the hardship. All I want to point out is that in spite of this, the amounts that they are called upon to pay, even at the individual consumer level, are very much higher than the deposit already made. It is not as if they are asked to pay one-third of the total deposit but they are asked to pay several times the deposit already made. They just do not have the money to pay the deposit because they are being called upon to pay fantastic sums. After the power cut, they have incurred loss and they do not have the money to pay it.

The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA : Sir, all these aspects have been gone through but we are not able to help the industry except that they are permitted to pay the security deposit in monthly instalments.

Thiru G. SWAMINATHAN : Sir, the Hon. Minister has stated that for the capital expenditure of the Electricity Board he is trying to squeeze the small consumer and the householders. But, bills have not been received for three months and I understand that a sum of Rs. 12 crores is in arrears for want of sending the bills. May I know why the Government have and not taken immediate steps to collect those arrears? Not being able to do so, they are trying to get more deposits from the consumers.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, பில்களை சரிவர அனுப்புவதில்லை என்பது சரியல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு, விசாரித்த திலே, நவம்பர் மாத பில்களும், டிசம்பர் மாத பில்களும் போய்விட்டன. ஜனவரி மாத பில்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. பில் போய் பணம் வருவதற்கு மூன்றரை மாதம் ஆகின்றது என்ற கணக்கைத்தான் சொன்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[1975 மார்ச் 7]

னேன். ஆகவே எலக்ட்ரிசிடி ரூல்சை உபயோகப்படுத்தித்தான் பணம் கேட்கப்படுகிறது. சரியான முறையிலேதான் பணம் கேட்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, எலக்ட்ரிசிடி போர்டு நிர்வாகம் சரியான முறையிலே நடக்காததால், அவர்களுக்கு பலவித இழப்புகள், நஷ்டங்கள், ஏற்படுகின்றன. இந்த டெபாசிட் உபயோகிப்பவர்கள் ஏமாற்றாமல் இருப்பதற்காகத்தான் வாங்கப்படுகிறதே தவிர, டெபாசிட்டை வாங்கி எலக்ட்ரிசிடி போர்டை நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக வாங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே சரியான முறையிலே நடத்தாததற்கு அதிகமாக டெபாசிட் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மூன்று அல்லது நான்கு மாதம்கூட டெப்பாசிட் வாங்கலாம். எலக்ட்ரிசிடி ஆக்டிலே எவ்வளவு மாதத்திற்கு வேண்டுமானாலும் டெப்பாசிட் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதை உபயோகப்படுத்தி வாங்குகிறோம். நான் சொன்ன கணக்கிலே மூன்றரை மாதம் ஆகிறது என்றேன். பில் அனுப்பி, நோட்டீஸ் அனுப்பி, பிறகு ரெஜிஸ்டர் நோட்டீஸ் அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க அவ்வளவு நாள் ஆகிறது. ஆகவே செக்யூரிட்டி டெபாசிட்டை அதிகப்படுத்துகிறோம். ஏற்கெனவே மூன்று மாதத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒரு மாதம் அடிவரலாகக் கேட்கிறோம். அந்தப் பணம் தேவை. அப்படி கேட்பதிலே தவறென்றும் இல்லை. அதைக் கட்ட முடியும். திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் பேசிய பிறகு, அதன்படி ஆவரேஜ் எடுத்ததிலே ஒரு கோடி ரூபாய் போய்விட்டது. மின்சார வெட்டு வந்தால் 12 மாதத்திற்குக் கணக்கெடுக்கும்போது, குறைந்துவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுப்பதாலே 1½ கோடி ரூபாய் போய்விட்டது. இந்த நிலைமையை அனுசரித்து சட்டத்திலே இருக்கிற விதிமுறைகளைப் பயன்படுத்தித்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. கேட்பப்படுவது செக்யூரிட்டி டெபாசிட்தான். அதற்கு இன்டர்ஸ்ட்கூட கொடுக்கின்றோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இன்டர்ஸ்ட் கொடுக்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். அது ஒன்றும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. டெப்பாசிட்டோடுதான் இன்டர்ஸ்டைச் சேர்த்து எழுதிவைத்திருக்கிறார்களே தவிர, அந்த இன்டர்ஸ்டை யாரும் வாங்கியதில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், எலக்ட்ரிசிடி போர்டு எழுதி வர மூன்று மாதம் ஆகின்றது என்கிறார்கள். அது யாருடைய தவறு? அதற்கு யார் பொறுப்பு? பில் வந்தவுடனேயே, 99% பேர் 15 நாட்களிலே கட்டி விடுகிறார்கள். பில் வராததற்குக் காரணம், அவர்களைக் கண்டிப்பாக நடத்தாமல் இருப்பதுதான். மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் சாதாரணமானவர்கள். அந்த கன்ஸ்யூமர்களுக்கு மூன்று மாதம் தாமதமாக பில் வருவதற்குப் பொறுப்பு எலக்ட்ரிசிடி போர்டுதான். அதற்கு கன்ஸ்யூமர்கள் எவ்வாறு பொறுப்பாக முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, தாமதம் ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. முறைப்படிதான் நடந்து வருகிறது. பல விஷயங்களை ரெவ்யூ செய்கிறோம். வருஷா வருஷம் ரெவ்யூ செய்தால்கூட டெப்பாசிட் தொகை அதிகமாகும். அதையும் ரெவ்யூ செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Thiru S. NARAYANASWAMY : Sir, the Hon. Minister was pleased to say that I mentioned that only the bill for November had been received. On the day I spoke nothing more had been received. But after I mentioned about this in my speech, an official came in a great hurry, called on me and handed over the bill for December and January to me. I have since paid it. This is a point on which what I expressed to him, was correct, I am very grateful for the action taken on the statement made by me on the floor of this House.

The Hon. Thiru S.J. SADIQ PASHA : I have to thank the hon. Member for having paid the bill for January also.

Thiru G. SWAMINATHAN : Sir, because Thiru Narayanaswamy is an hon. Member of this House, after he made a complaint he got the bill. The same may not have happened in the case of others.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, டொமஸ்டிக் பர்ப்பஸ்—விட்டு உபயோகத்திற்கு இருக்கிற இடத்தில் வீட்டிற்கு வீடு மீட்டர் இருக்கும். எனவே, அங்கேயே பில் கலெக்டர்கள் போய் பில்லைக் கொடுக்கும் முறை மேல் நாடுகளில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கவன ஈர்ப்பிலே யார் பேசலாம் என்று தெரியுமா? கவன ஈர்ப்பிலே நீங்கள் பேசலாமா? பேசக்கூடாது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே நீங்கள் பேசக்கூடாது. மூன்னறிவிப்புக் கொடுத்தவர்கள்தான் கேட்கலாம். அதுவும் இரண்டு முறைதான் கேட்கலாம்.

(2) சைதாப்பேட்டையிலுள்ள நரிக்குறவர் மாணவர் விடுதிக்கு
பல மாதங்களாக உதவித் தொகை கிடைக்காதது குறித்து.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்—

“சைதாப்பேட்டையில் உள்ள நரிக்குறவர் மாணவர் விடுதிக்கு பல மாதங்களாக உதவித் தொகை கிடைக்காமையால் விடுதியை மூடும் நிலையால் மாணவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து.”

சைதாப்பேட்டையிலுள்ள நரிக்குறவர் மாணவர் விடுதிக்கு
பல மாதங்களாக உதவித் தொகை
கிடைக்காதது குறித்து

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1975 மார்ச் 7]

சைதாப்பேட்டையிலே நரிக்குறவர் மாணவர் விடுதி—திருவள்ளூர் குருகுலம்—இருக்கிறது. அங்கே 108 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த விடுதி இன்னமும் நம்முடைய இலாகாவால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அந்த மாணவர்களுக்கு, 1973-74, 1974-75 க்கான மானியம் இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை. 1972-73க்கு மட்டும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சொந்த முதல்வர் நிதியிலிருந்து 25,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். 1973-74, 1974-75 இதுவரை, ஒன்றரையாண்டுக் காலமாக நெருக்கடியான கால கட்டத்திலே, சாதாரண ஆரம்ப ஆசிரியர், அந்த விடுதியை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார். மிக சங்கடமான நிலைமையில் அந்த விடுதியே கூட மூடப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இந்த மூக்கியமான விஷயத்தை அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தென்னிந்தியப் பழங்குடியினர் சங்கம், சைதாப்பேட்டையில் “திருவள்ளூர் குருகுல பாடசாலை” எனப்படும் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்றையும், நரிக்குறவர்கள் போன்ற நாடோடி வகுப்பினரின் நலனுக்காக விடுதி ஒன்றையும் நடத்தி வருகிறது. இந்தப் பள்ளியில் 124 மாணவர்கள் உள்ளனர். (75 மாணவர்கள் 33 மாணவிகள், 16 “நர்சரி” வகுப்புக் குழந்தைகள்.) இக் குழந்தைகள் 3 வயது முதல் 12 வயது வரை உள்ளவர்கள். இந்தப் பள்ளிக்கு கல்வித்துறை 31-12-1975 வரை ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நான்கு ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்குவதற்காக கல்வித் துறை, இந்தப் பள்ளிகளுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,200 மானியம் வழங்கி வருகிறது. விதிகளுக்கிணங்க, படிப்புதவித் தொகை அனுமதிப்பதற்கு இந்தப் பள்ளிக்கு தகுதி இல்லை. எனினும், 1972-73-ல் இந்தப் பள்ளி ஏற்பளிப்புப் பெறுவதற்கு முன்பாக பராமரிப்புச் செலவு, பணியாளர் சம்பளம், மாணவர் விடுதிப் பணியாளர்களின் சம்பளம் ஆகியவற்றிற்காக நிர்வாகம் செலவிட்ட தொகைக்காக முதலமைச்சரது பொதுத் துயர் தணிப்பு நிதியிலிருந்து ஒரு மொத்த மானியம் ரூ. 15,000 வழங்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. 4-10-1974 அன்று கொண்டாடப்பட்ட காந்தி பிறந்தநாள் விழாவின்போது அரிசன நலத்துறையால் ரூ. 2,000 மதிப்புள்ள ஆடைகள் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அரசின் வேறு எந்தத் துறைகளிலிருந்தும் இந்தப் பள்ளிக்கு மானியம் ஏதும் வழங்கப்படுவதில்லை. பொதுமக்களின் நன்கொடைகள் மூலம் இந்தப் பள்ளிக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 750 ஆகும்.

இந்தப் பள்ளியை நடத்த போதிய நிதி வசதியில்லாத காரணத்தினால் விடுதியில் உள்ள நரிக்குறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 108 பேருக்கு 1973-74, 1974-75 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு உணவு மானியம் வழங்கப்படலாமென இந்தப் பள்ளியின் மேல் நிர்வாகி அரசுக்கு முறை

1975 மார்ச் 7]

[திரு. என். இராஜாங்கம்]

யீடு செய்துள்ளார். நரிக்குறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 4 அல்லது 5 குழந்தைகள் நீங்கலாக பெரும்பாலானவர்கள் சென்னை மாநகரத்தையும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தையும் சேர்ந்தவராவர். அவர் கீழ்க்கண்ட காரியங்களுக்காக நிதியுதவியும் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்:—

1. மாணவ, மாணவிகளுக்குப் புத்தகங்கள், எழுது பலகைகள் வழங்குதல்.

2. உடைகள் வழங்குதல்.

3. பள்ளிக்காக கொட்டகை ஒன்று வழங்குதல்.

மேற்சொன்ன கோரிக்கைகளுக்கு, கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, ரூர் ஆண்டுக்கு ரூ. 45,888-00 செலவாகும்.

ரூ. பை.

1. விடுதியில் தங்கியுள்ள 108 பேருக்கு 12 திங் 42,768-00
கள் கால அளவிற்கு ஒருவருக்கு ரூ. 33 வீதம்.
உணவுச் செலவு.

2. (அ) விடுதியில் தங்கியுள்ளவர்கள் 108 பேருக்கு 1,080.00
ஆண்டுக்கு ரூ. 10 மதிப்புள்ள உடைகள்.

(இ) 108 பேருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 5 மதிப்புள்ள 540.00
புத்தகங்கள், எழுதுபலகைகள்.

3. பள்ளிக்குக் கொட்டகை கட்டுதல் .. 1,500.00

மொத்தம் ரூ. .. 45,888.00

சைதாப்பேட்டையிலுள்ள திருவள்ளுவர் குருகுல பாடசாலையின் மேல் நிர்வாகி கொடுத்துள்ள மேற்சொன்ன கோரிக்கைகள், அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

மேலும், ஏற்கனவே இந்தப் பள்ளி, கல்வித்துறையில் அரசிடமிருந்து திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,200 மானியம் பெறுகிறது. திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 750 நன்கொடைபெற்று வருகிறது. எனவே, படிப்புதவித்தொகை பெறுவதற்குரியதல்லாத இந்தப் பள்ளிக்கு அரசு படிப்புதவித் தொகை வழங்காத காரணமாக இந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதென்று கூறுவது சரியல்ல. மேற்சொன்ன காரணங்களினால், தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 42 (1) விதியின் கீழ் மேலவையில் நாட்ட ஈர்ப்பு அறிவிப்பு ஒன்றைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமோ, தேவையோ இல்லை.

**சைதாப்பேட்டையிலுள்ள நரிக்குறவர் மாணவர் விடுதிக்கு
பல மாதங்களாக உதவித் தொகை
கிடைக்காதது குறித்து**

[1975 மார்ச் 7]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் பள்ளிப்படிப்பு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை. விடுதியில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுடைய உணவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த விடுதியில் இருக்கின்ற நரிக்குறவர் மாணவர்கள் எந்தப் பட்டியலில், தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலிலா அல்லது ஷெட்யூல்ட் டிரைபஸ் பட்டியலிலா சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய துறையினுடைய இயக்குநர் அவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தப் பள்ளிக்கு ரூ. 25,000 வழங்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். உடனடியாக உதவி கிடைக்காது போனால், பள்ளி நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கும், ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைத்துவிடும். ஆனால் அங்கு விடுதியில் தங்கிப் படித்து வருகின்ற 124 மாணவர்கள் மூன்று வேளை உண்ணவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இந்த 750 ரூபாயைக் கொண்டு செய்ய முடியாது. ஆகையினால் உடனடியாக ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவரவர்களே, ஒரு விதிமுறையைச் சொல்லிவிட்டால் நல்லதென்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜன இலாகா மூலம் ஹரிஜனங்களுக்கும் மலைஜாதி மக்களுக்கும் உதவி செய்வது நடந்து வருகின்ற ஒன்று. அந்த மலைஜாதி மக்கள் முதலில் பள்ளி வைத்து ஆரம்பிக்கும்போதே ஹரிஜன இலாகாவிற்கு எழுதி அனுமதி பெற்று ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். முதலில் பர்மிஷன் கேட்க வேண்டும். அப்படி வைத்தால் மானியம் கொடுக்கத் தயாராகவிருக்கிறோம். அரசாங்கமே வைத்து நடத்துவதாக இருந்தால், அதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. தனியார் நடத்துவதானாலும் அல்லது ஏதாவது சங்கங்கள் வைத்து நடத்துவதானாலும் கூட, அதற்கு முன் அனுமதி தேவை. அந்த முன் அனுமதி பெறுவதை இவர்கள் மறந்திருக்கவேண்டும். அல்லது தெரியாமலிருந்திருக்கவேண்டும். ஆகையினால் அவர்களுக்கு கல்வி இலாகா மூலமாகத்தான் உதவி கிடைக்கிறது. பள்ளியை ஆரம்பித்து, பிள்ளைகளையும் விடுதியையும் கவனிப்பதில் நுழைவதையும் செலுத்தி வந்துவிட்டார்கள் என்பதை இந்த விவாங்களிலிருந்து புரிந்துகொள்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன், அந்த இலாகாவின் அனுமதி பெற்று ஆரம்பித்தால் உடனடியாக அந்த ஆண்டிலேயே, அவர்களுக்கு உதவி கிடைத்துவிடும். இப்பொழுது அடிகளார் சொன்னமாதிரி, அந்தப் பள்ளிக்கு உதவி செய்வதற்காக ரூ. 45,888-க்கு சிபாரிசு வந்திருக்கிறது. அது வருமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த நரிக்குறவர் பள்ளி என்னுடைய தொகுதியான சைதாப்பேட்டையில் இருக்கிறது. இதை ஒரு பார்ப்பன வாலிபர் ஒரு நரிக்குறவப் பெண்ணை கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டு அவர்கள் இருவரும் இணைந்து நடத்திவருகிறார்கள். அதற்கு சீரணியன் சார்பில் ஒரு கட்டம் கட்டப்பட்டு, அதனுடைய தொடக்க விழாகூட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடைபெற்றது. அங்கே நரிக்குறவர்கள்

1975 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிள்ளைகள் அன்னியில் இருளர்களும், மலைஜாதி வகுப்பினர் பிள்ளைகளும் படிக்கிறார்கள். அதற்கென சிறப்பு நிதியிலிருந்து 15,000 ரூபாய் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அது எந்த விதி முறைக்குள்ளும் வரவில்லை என்றாலும் கூட நம்முடைய அடிகளார் சொன்னதற்கேற்ப அங்கேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு உணவு வசதிக்காக மீண்டும் அரசாங்க அல்லது முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து பணம் தர இயலுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

4. 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். எம். பக்கர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1975-76ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் நேரம் வரும்போதெல்லாம் தமிழகத்திலே கொஞ்ச காலத்திற்கு, அதாவது இந்த அரசு வருவதற்கு முன்னால், மக்களிடையே ஒரு திகில் இருப்பதுண்டு. புதியதாக இந்த ஆண்டு என்ன வரிகள் கொண்டுவரப்போகிறார்களோ, எவ்வளவு நம்மைப் பாதிக்கப்போகிறதோ என்று மக்கள் அஞ்சிக்கொண்டிருப்பதுண்டு. ஆனால் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால் அந்த பீதி நீங்கி, இந்த ஆண்டு புதியதாக என்ன வரி வரப்போகிறது என்பது நீங்கி, என்ன நன்மை யாவருக்கிறது என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர். அதுவும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் நிதி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமுதாயத்தில் கீழ்த்தரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்து வருவதுண்டு. ஆனால் இந்த ஆண்டு மட்டும் பொதுவாக மக்களிடையே ஒரு பயம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்தது. காரணம், மதுவிலக்குக் கொள்கையாலே அரசு 40 கோடி ரூபாய் வரையில் வருமானத்தை இழந்திருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுத்ததால், பல கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட்டதால், இன்னும் கொஞ்சம் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், யாரும் எதிர்பாராத விதத்தில் கடந்த 100 ஆண்டுகளாக ஏற்படாத அளவுக்குக் கடுமையான வறட்சி நிலைமை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், அதற்குப் பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டிய நிலைமையில் அரசு இருந்துவருகிறது. இந்த நிலையில் அரசு ஏராளமான வரிகளைப் போடப்போகிறது என்று அனைவரும் இந்த அரசின்மீது நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் கூட எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மீண்டும் மக்களிடம் மனக்களிப்பு உண்டாகும்படி செய்திருப்பது நாம் அனைவரும் பாராட்டுதற்குரியது.

(பிற்பகல் 5-00)

இந்த அரசு மீது நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்கள்கூட ஏராளமான வரிகளை இந்த அரசு போடப்போகிறது என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர்

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 மார்ச் 9]

அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்து மீண்டும் மக்களிடத்திலே மனச்சூறியை உண்டாக்கியிருப்பதற்காக அவர்களை நாம் பாராட்டவேண்டும். பொதுவாகவே, நிதிநிலை அறிக்கையை சரிக்கட்டுவது என்பது பழங்காலக் கொள்கை என்று சொல்வார்கள். ராவையும் செலவையும் சரிக்கட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அந்த ஒட்டு—வெட்டுகளைச் செய்து நிதிநிலையைச் சரிக்கட்டி சபை முன்னே வைப்பதுதான் பழங்காலத்திலே நிதி அமைச்சர்களுடைய வழக்கம். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதித்துறையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, மக்களுக்கு, அதுவும் கீழ்த்தளத்திலே வீழ்ந்து கிடக்கின்ற மக்களுக்கு, ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவரது உள்ளத்திலே ஒரு சதங்கூட மாறாமல் இருப்பதனாலேதான் மக்கள் ஏதாவது அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெறும் நிதியமைச்சர் என்று மாதிரி அவர்கள் இருந்திருந்தால், மக்கள் ஏதோ சர்க்கார் துறையிலே நிதி நிலையைச் சரிப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்க முடியும். ஆனால் மக்கள் அவர்களிடத்திலே சதா ஏதோ எதிர்பார்க்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அருள் நெஞ்சம் என்று சொல்வார்களே, இறைவன் அளிக்கும் அந்த அருள் நெஞ்சம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. நம் நாட்டிலே மகான்கள் பலர் இத்தகைய அருள் நெஞ்சம் கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அருள் நெஞ்சம் என்றால், வேறு ஒன்றும் இல்லை. “மக்களிடத்திலே காண்கின்ற உணர்ச்சிகளை தானும் பிரதிபலிப்பது, அதைத் தானும் உணர்ந்து மக்கள் அழுதால் தானும் அழுது, மக்கள் சிரித்தால் தானும் சிரித்து, மக்கள் துயர் பட்டால் தானும் துயரடைந்து, மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தால் தானும் மகிழ்ச்சியடைகின்ற” “அந்த உள்ளத்தைத் தான் அருள் நெஞ்சம் என்று சொல்வார்கள். நம்முடைய இராமலிங்க சுவாமிகள்கூட பாடியிருக்கிறார்கள். “வாடுகின்ற பயிரைக் கடபோதெல்லாம் வாடினேன்.” என்று. பயிர் வாடுகின்றபோது இவருடைய உள்ளமும் வாடியதாம். அப்படி ஒரு அருள் நெஞ்சம். மகான்களுக்குத்தான் அந்த நெஞ்சம் இருந்தது. அதைப்போல அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுக்கு அந்த நெஞ்சம் இருந்தது. மக்கள் யார் கண்ணீர் வடித்தாலும், அவரும் கண்ணீர் வடிப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். யார் வருத்தப் பட்டாலும், அவரும் வருத்தப்படுவார். அப்படிப்பட்ட நெஞ்சத்தை நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் இந்த உலகத்தைவிட்டு மறைந்தபோது, கலைஞர் அவர்கள் வானொலியிலே ஒரு கவிதை உரை நிகழ்த்தினார்கள். அதில் “அண்ணா நீ போகிறாய்—உன் நெஞ்சை எனக்குத் தந்து விட்டுப் போ” என்று அன்றைக்கு அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னே அண்ணா அவர்கள் அந்த நெஞ்சத்தை கலைஞர் அவர்களுக்குத் தந்துவிட்டுப் போனதனாலேதான், இன்றைக்கு இந்த கற்பனை வளத்தோடு—எங்கே மக்கள் வீழ்ந்து கிடக்கிறார்கள், சமுதாயத்தில் மிக அடி மட்டத்தில் இருப்பவர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு அணுக்கு ஒரு முறையாவது ஏதாவது செய்ய எண்ணம் இந்த அருள் நெஞ்சத்திலே வருகின்றது. அதற்காக

1975 மார்ச் 7]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

நான் இந்த நெஞ்சத்தை வாழ்த்துகிறேன். இந்த ஆண்டு விதவைகளுக்கும், அனாதைகளுக்கும் உதவி அளிக்கப்படுவதற்காக “நலத்திட்டம்” ஒன்றைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை “கண்ணெளி வழங்கும் திட்டம், ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத்திட்டம்”—இப்படியெல்லாம் அடி மட்டத்திலே இருக்கும் மக்களுக்கு பல திட்டங்களை வகுத்த கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு விசுவைகளையும், அனாதைகளையும் காப்பாற்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இந்த 100 ஆண்டு காணாத ஒரு பெரிய வறட்சி நிலை ஏற்பட்டு, எதிர்நோக்காத அளவுக்கு மக்கள் படாத பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை இந்த மாநிலத்திலே உள்ள நல்லவர்களுடைய உள்ளத்தையெல்லாம் உருக்கி, அனுதினமும் அவர்களுடைய கவனம் எல்லாம் அந்த வறட்சி நிலையால் பாதிக்கப்பட்டு வீடிழந்து, ஏன் நாடிழந்து என்றுகூடச் சொல்லலாம், இடம் பெயர்ந்து வேறு இடங்களிலே குடியேறுகிற அளவுக்கு இருக்கின்ற மக்களைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு தண்ணீர் பஞ்சமும், உணவுப் பஞ்சமும் ஏற்பட்டு மக்கள் வாடுகின்ற ஒரு நிலையிலே இருப்பதையும் அதற்காக இந்த அரசு போர்க்கால வேகத்தோடு நடவடிக்கைகள் தொடங்கியிருப்பதையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆனால் இந்த பயங்கரமான காலத்திலே அதுவும் ஒரு இரண்டு நாட்டுக்கு இடையிலே போர் நடந்தால் எவ்வளவு கவனத்தோடும், துரிதத்தோடும் நடந்துகொள்வோமோ அதுபோல் இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, “இந்த நாட்டிலே சிலர், சில அரசியல் வாதிகள்கூட—இந்த மக்களுடைய வறட்சி நிலைமையையும், அவர்கள் பட்டினி கிடக்கும் நிலைமையிலும், வீடிழந்து போகும் நிலைமையிலும்—குட்டையைக் குழப்பி மீன் பிடிக்கின்ற வேலையிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருந்துகிறோம். அரசியல் வாதிகளுக்குச் சில பழக்கம் உண்டு. சில பேர் மக்களுடைய ரகிகத் தன்மையோடு விளையாடுவார்கள். இன்னும் சில பேர் கவர்ச்சியோடு விளையாடுவார்கள். ஆனால் மக்களுடைய உயிரோடும், வயிரோடும் கூட விளையாட வேண்டுமா என்பதை அவர்கள் இன்னும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. மக்கள் வயிறு காய்ந்து, உயிருக்கு மன்றாடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே கூட அவர்கள்—குழப்பிய குட்டையில் மீன் பிடிப்பது என்ற நிலையிலே—இதையும் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்திருப்பது கண்டு தமிழ் நாடு வெட்கப்பட வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிலே பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த சில நண்பர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு வஜ்ஜிர புத்தி வந்திருக்கிறதென்று எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்போது மதுரையிலேயும், இராமநாதபுரத்திலேயும் மழை பெய்திருப்பதாகச் செய்தி வந்தது. நாட்டிலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் மழை பெய்வதற்காக இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். எல்லா வகுப்பு மக்களும் பிரார்த்தித்ததன் பலனாக மழை வந்தது என்று பெருமைக்காகச் சொல்லிகொள்ளமாட்டேன்—ஆக எப்படி மழை வந்தாலும், ஏன் ம

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

வந்தது, மக்களுடைய கஷ்டம் ஏன் ஓரளவுக்காவது தீரப்போகிறது என்று கவலைப்படுகிற அரசியல் வாதிகள் கூட இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதுபற்றியெல்லாம் கூட நாம் அதிகமாகக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்திலே நம்முடைய மத்திய அரசு நடந்துகொள்கிற முறையும், அவர்கள் காட்டுகிற மனப்பான்மையும் நமக்கு வேதனை தருவதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும். இந்த நாட்டிலே மற்ற பகுதிகளிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது உத்தரப் பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, பீஹாரில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, மத்தியப்பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, வரிந்துகட்டிக்கொண்டு போர்க்கால வேகத்தோடு துரிதமாகச் செயலிலே இறங்கிய மத்திய அரசினர் இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, பட்டினியும் பசியும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலே “எதற்காக யாருக்கோ வந்த விருந்தாக” இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பங்களா தேசத்திலே பஞ்சம் என்று கேள்விப்பட்டபோது நம்முடைய நாட்டிலிருந்து 3 லட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் உடனடியாக அனுப்பி வைத்தது நம்முடைய மத்திய அரசு. அதுவும் ரயில் பாணிகள் உங்கே இல்லை என்பதற்காக அவசர அவசரமாகப் புதிதாகப் போட்டு, பங்களா தேசத்திற்கு உணவு தானியங்களை அனுப்பிவைத்தார்கள்; நான் இதை குறையாகச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய அண்டைநாடு எத்தனையோ கஷ்டநஷ்டங்களுக்கு இடையே புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு ஏழை. நாடு அந்த நாட்டோடு அனுப்பிவைத்தது குறித்து நாம் பெருமைப்படலாமே தவிர, அதற்காகக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் நம்முடைய நாட்டினுடைய ஒரு பகுதி பஞ்சத்திலே வாடுகின்றபோது, இந்த அவசரத்தை ஏன் மத்திய அரசு காட்டவில்லை என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அண்மையிலே இந்த வறட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதம மந்திரி, 100 ஆண்டுகளாக ஏற்படாத ஒரு வறட்சிநிலை தமிழ்நாட்டில் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அவர்கள் வந்த போது அந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்குப் பேரய் பார்க்கின்ற ஒரு அனுதாப புத்தியாவது அவர்களுக்கு இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். அது அவர்களுக்கு இல்லை. சரி, போகத்தான் முடியவில்லை. வசதி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். வேலைகள் இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் சென்னையிலிருந்து அந்தப் பஞ்சத்தினால் வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு அனுதாப வார்த்தைகளாவது அனுப்புவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதுவும் இல்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக இங்கே ஒரு கூட்டத்திலே பேசுகிறபோது “பஞ்சநிவாரண நிதிகள் எல்லாம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை” என்று எனக்குப் புகார் வந்திருக்கிறது, அது சரியாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார். நகர்வாலாக்கள் வாழ்கின்ற இடத்திலே தல்மோவூன்ராம்கள் வாழ்கின்ற இடத்திலே, 5 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள ரயில்வே சொத்தைக் கூட்டுக் கொள்ளை அடிக்கின்ற கூட்டம் இருக்கின்ற இடத்திலே சொல்லியிருந்தால் இதை நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கமுடியும். ஆனால் இங்கே வந்து சரியாக செலவழிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்போதோ நடந்த தற்காசச் சொல்லுகிறார்கள். எல்லா ஆடிட்ட ரிப்போர்ட்டையும் பார்த்து எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று தெரிந்தபிறகு, இப்பொழுது இப்படிச்

1975 மார்ச் 7] [திரு. எம். எம். பக்கர்]

சொல்கிறார்கள் அம்மையார் அவர்கள். இது என்ன மனப்பான்மை? மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை என்று பலநண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அது கூட அல்ல.***

(பிற்பகல் 5-10)

* * * இந்த குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டும் என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நம்முடைய நாடு பெரிய நாடு. பல மொழிகளையும், பல வகுப்பினரையும் கொண்ட ஒரு நாடு, யூனிட்டி இன் டைவர்சிட்டி என்று சொல்வார்களே, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி—மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், நல்ல விளக்கங்களை அளித்துப்போக வருகின்றார்கள். என்றாலும் அவர்போசிய இந்த நேரத்தில்*** ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையை வெளியிலே பத்திரிகைக்காரர்கள் தவறாகப் பிரசுரித்துவிடக்கூடும். பிரதமரை அப்படிக் குறிப்பிட்டு அதை வெளியிட்டுவிடக்கூடும். ஆகவே அந்த வார்த்தையை மாத்திரம் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமென்றால் மாற்றுந்தாய் மனப் பான்மையை விட இது கொடுமையானது என்று அதை மாற்றிக்கொள்ளலாம். * * வார்த்தை இந்த அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே வருமானால் பத்திரிகைகளிலே வரும்போது வேறுவிதமாகத்தோன்றும்.

மாற்றுத்தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்): மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறியதுபோல, * * என்ற வார்த்தை அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எம். பக்கர்: தலைவரவர்களே, நான் அம்மையாரைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, மத்திய அரசைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு நான் அப்படிச் சொன்னேன்.

இந்த மனப்பான்மை நாட்டுக்கு மிகக் கெடுதலானது. இது பெரியநாடு ஆகிய கண்டத்தின் ராணியாக விளங்கவேண்டிய இந்தியத்திரு நாடு. இந்த நாட்டிலே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, உச்சத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு பெரியபுத்தி இருக்கவேண்டும். கோல்ட்ஸ்மித் Little minds and great empires will not go together என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி பெரிய நாட்டினுடைய உச்ச மட்டத்திலே உட்கார்ந்து அரசாளுகின்றவர்களுக்கு பெரிய நோக்கம் இருக்க வேண்டும். குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் இந்த நாட்டிற்கு அது நன்மையானது அல்ல. இதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால், நாம் நிறையப் பேசுகிறோமே, அந்த “இன்டக்ரேஷன்” ஒருமைப்பாடு, தேசிய ஒருமைப்பாடு,

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

உணர்ச்சி ஒருமைப்பாடு, உணர்ச்சி பூர்வமான ஒருமைப்பாடு, என்றெல்லாம் பேசுகின்றோமே, அந்த ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு அந்தப் பெரிய புத்தி இருக்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு அவர்கள் நடந்துகொண்டு போனால், இந்த நாட்டினுடைய தெற்குப் பகுதியை விட்டுவிட்டு மத்திய அரசு நடந்தால், தமிழகத்திலே வாடுகின்ற மக்கள் மத்திய அரசின்மீது நம்பிக்கை இழந்துவிடுவார்கள் என்பதைப்பற்றி நம்முடைய மத்திய அரசினர் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, இந்தப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்கு போதிய அதிகாரம் எந்த மாநிலத்திலேயும் இருப்பதாகத்தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வறட்சிப் பிரச்சினைகளை, மற்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்குரிய அதிகாரம் மாநிலங்களுக்குக் கிடையாது. அதுதான் பல மாநிலங்களில் தகராறு ஏற்படுவதற்குக் காரணம். இந்த அதிகாரக்குறைவுதான் இந்தத் தகராறுகளுக்குக் காரணம். இந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டிருப்பதுதான் மாநில சுயாட்சியில் தலையிடுவதற்குக் காரணம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னால், சில பேருக்கு அவர்ஜி ஏற்படுகிறது. மாநில சுயாட்சி பற்றி வேறு இடத்திலே பேசுகின்றபோது நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றித் தெளிவாகப்பேசினார்கள். அது அண்ணாவினுடைய கொள்கை. ஏன் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அவர்களைக் கேட்டார்கள். அதற்காக சிறை செல்லத் தயாராக இருக்கின்றார்களா என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறைக்கு பயப்படுகின்றவர் போலவும், சிறை என்றவுடன் மீட்டிங்கை விட்டு சூட்டிங்கிற்கு ஓடிவிடுவர் போலவும், ஏதோ சிறைக்குச் சென்றில்லாதவர் போலவும், சிறைக்குச் செல்லத் தயாராக இருக்கின்றார்களா என்று கேட்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர் இந்த இடத்திற்கு வந்ததே சிறைவழியாகத்தானே. ஆக இப்படியெல்லாம் பேசுவது அர்த்தமற்றதாகும். அதைக்கூடச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, நாடாளுமன்றத்திலே மாநில சுயாட்சி தரமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். காரணம் ஏழை மாநிலங்கள் சிலவற்றைவிட கொஞ்சம் வசதியுள்ள மாநிலமாக நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறியிருக்கின்றது என்ற நிலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு ஒரு மத்திய அரசு ஆட்சி வேண்டுமா? ஏழை மாநிலங்களைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பதிலாக முன்னேறும் மாநிலத்தைத் தடைபடுத்த ஒரு மத்திய அரசா? இந்தப் பதிலைப் பார்க்கின்றபோது ஏதோ ஒரு சுதந்திர நாட்டினுடைய, சுதந்திரம் உள்ள பிரதமர் சுதந்திர மக்களாக வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்கின்ற பதிலாக எனக்குப் படவில்லை. ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பேசியமாதிரி பிரதமர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே கூட காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பலமுறை சிறை சென்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கேட்டபோது, இந்தியர்களுக்குச் சரியாக ஆளத் தெரியாது,

1975 மார்ச் 7]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

சுதந்திரம் கொடுக்க மாட்டோம், இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தால் ரத்தக் களரி ஆகிவிடும், இந்த நாடே சண்டை போட்டுக்கொண்டு அழிந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி பதில்தான் வந்திருக்கின்றது. மாநில சுயாட்சி (ஸ்டேட் அட்டாநமி) என்றால் என்னவென்று தெரிவதற்கு முன்னாலே அதைக் கொடுக்க முடியாது என்று போல்டாக அடிக்கிறார். இந்த நாட்டினுடைய பொறுப்புள்ள பிரதமருக்கு, ஒரு பெரிய இடத்தில் இருப்பவருக்கு, இந்தியாவின் உச்சக்கட்டத்திலே பதவியிலே இருந்து அதிகாரம் செலுத்துபவருக்கு, மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி உட்கார்ந்து பேசுவோம், விவாதிப்போம், மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை உபயோசப்படுத்தாவிட்டாலும் கூட, “மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கிறோம், மத்திய அரசுக்கும் அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதன் மீது விவாதிப்போம்” என்று ஒரு பெரிய புத்தி இருந்திருக்கலாம். மாநில சுயாட்சி என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் கொடுக்க மாட்டோம், அது தேவையில்லை என்று பல்பு அடிக்கின்றார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு வேண்டும். முடிவு வேண்டுமென்று சொல்கின்றபோது, நான் புரட்சி, கிளர்ச்சி என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பேசவில்லை. ஆனால் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் (“writing on the wall”) என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதை நினைத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் காலத்தினுடைய போக்கில் எல்லோருமே தெரிந்து கொள்வது நல்லது. மக்களிடத்திலே ஒரு எழுச்சியும், ஒரு உணர்ச்சியும் ஏற்படுவதற்கு முன்னால், ஒரு கசப்புணர்ச்சியும் பரவுவதற்கு முன்னால் மாநில முதலமைச்சர்களை ஒன்று சேர்த்து மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் கொடுக்கலாம், புரவின்சியல் அட்டாநமியை எந்த அளவுக்கு மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றியாவது பிரதமர் அவர்கள் கொஞ்சமாகிலும் யோசிப்பதற்கு முன்வருவார்களானால், அது இந்த நாட்டிற்கு மிகவும் நல்லது என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பட்ஜெட்டிலே விவசாயத் துறைக்கு 300 ஏக்கர் நிலத்திலே பூரிச்சார்த்தமாக ஒரு பண்ணை தொடங்கப் போவதாகவும், இந்தப் பண்ணை மூலம் 11 லட்சம் நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவதாகவும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கே ஒரு விவாதம் வந்தபோது, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது “நோ லாஸ் நோ கெயின்” பேசிவிலே அதைச் செய்யப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு விளங்கவில்லை. “நோ லாஸ், நோ கெயின்” என்றால் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசும்போது, முதலிலே பண்ணையைத் தொடங்குவதற்கு முன் தண்ணீர் இருக்கின்றதா என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொள்ளாமலா நாங்கள் இந்தப் பண்ணையை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று கொஞ்சம் கடுமையாகக்கூட கேட்டார்கள். அதற்கு பதில் அளித்து திரு.

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது அப்படிப்பட்ட பல பண்ணைகள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே மூடவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தை மனதார வர வேற்கிறோம் என்கிறேன். ஏனென்றால் நான் ஒரு விவசாயி. இந்த அரசு இந்த 300 ஏக்கர் நிலத்தில் நான் ஒரு விவசாயம் பண்ணி சாகுபடி செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டநஷ்டங்களை நிச்சயமாக உணரும், அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற அளவில் இந்தத் திட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

(மிற்பகல் 5-20)

அடுத்து, உணவுப்பொருள் பிரச்சினைபற்றி சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். உணவுப் பொருளை அரசு வாங்கி மக்களுக்கு விநியோகிப்பது மிகச் சிறந்த முறை. அதுவும் இப்படிப்பட்ட வறட்சியான காலங்களிலே நிச்சயமாக இது பெரிய பலனளிக்கக் கூடியது என்பதைப் பற்றி சந்தேகமே இல்லை. பதுக்குவோர்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் போன்றவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். எங்கள் நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், உணவுப் பொருள்களை, விலை ஏறும் என்பதற்காக, பதுக்கி வைப்பவன் அல்லது தேக்கி வைப்பவனப்போல் பெரிய பாவி உலகத்திலே வேறுயாரும் கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம்புகிறவன் நான். ஆகையினாலே பதுக்கி வைப்பவர்கள், தேக்கி வைப்பவர்கள்மீது எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அது தரும், இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று நானும் கூட ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருப்பேன். ஆனால் அப்பாவிக்களான ஏழை விவசாயிகள், இந்த லெவி முறை என்ற பெயரால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வெகு பேர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வெகு பேர் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, நபிகள் நாயகம் 40 நாட்களுக்கு மேல் உணவு தானியங்களைக்கூட வைத்துக் கொள்க்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே விவசாயிகள் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நானும் அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். தேவைக்கு அதிகமாகத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் நானும் சொல்ல வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் 40 நாட்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வதை நான் படித்ததில்லை. தேவைக்கு அதிகமாக, விற்கின்ற மனப் பாண்மையோடு பதுக்கி வைக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்பவன் பெரிய பாவி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் “தேவைக்கு அதிகமாக” என்று சொல்கிறார்களே, தேவை என்பது எவ்வளவு? இவ்வளவு தான் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று ஏதாவது வரையறை உண்டா?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, உண்டு. அதைப்பற்றியெல்லாம் தனியாக, வெளியிலே பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, குரானிலே 40 நாட்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதுமாதிரி இல்லையென்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதில் எது சரியென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, நபிகள் நாயகம் சொல்லும் “Sayings of Prophet” வேறு, குரான் வேறு. நானேக்கே வேண்டுமானாலும் “கொட்டேஷன்” தருகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, இதை ஏன் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைய நெல் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பலாத்காரமாக நெல்லை எடுத்துக்கொள்வதிலே எனக்கு எந்தவிதமான அட்சேபமேயும் இல்லை. ஆனால் சாதாரண அப்பாவி விவசாயிகளிடத்திலே அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு வைத்திருக்கும் நெல்லை சில அதிகாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தி வாங்குவதாக பலமான புகார்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே என்னையே சொல்கிறேன். உதாரணமாக 20 மூட்டை நெல்லை நான் லெவிகு அளக்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. சாதாரணமான விசேஷமாக இருந்தால் நான் அளித்திருக்க முடியும். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் ஒரு பாதிசூட இந்த ஆண்டின் எங்களால் அறுவடை செய்ய முடியாது. காரணம் மேல்மழை இல்லாததும், ஆற்றிலே தண்ணீர் சிக்கிரம் நின்று விட்டதும், பிறகு விவசாயம் பிற்படுத்தப் போனதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, 400 மூட்டை விளை 200 மூட்டை தருவதில் ஒன்றும் தவறில்லையே?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் 150 மூட்டை நெல் கூட விளையவில்லை என்பது தான். 150 மூட்டை கூட நான் அறுவடை செய்துகொண்டு வீட்டுக்கு வர முடியாத நிலையிலே, 100 மூட்டை தேறுமா என்று நான் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, 200 மூட்டை அளக்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தேவைக்கு அதிகமாக ஒரு மணி நெல் கூட வைத்துக்கொள்ளாமல் நானே மனப்பூர்வமாக அரசினிடத்திலே

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஆனால் 200 மூட்டை என்றால், விளைவதே 100 மூட்டை, எப்படி 200 மூட்டை அளக்க முடியும்? எனக்காக மாத்திரம் நான் சொல்லவில்லை. பல விவசாயிகளுக்கும், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை. இந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் சிரத்தை காட்ட வேண்டும், கவனம் செலுத்த வேண்டும், அவர்களுக்குக் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து உணவு விலை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மதுரையிலே இன்றைக்கு 150 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை கிடைக்க வில்லையென்று பறக்கிறார்கள். 60 ரூபாய்க்கு தஞ்சாவூரிலே விற்க முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. வற்று அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. பாடுபட்டு, சிரமமெடுத்துக் கொண்டு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை தர வேண்டும், அதை தமிழ் நாடு அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருந்தாலும், நம்முடைய மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி அளிக்கத் தயாராக இல்லை. நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது, 159 ரூபாய்க்கு ஒரு குவிண்டால் என்று விலை கொடுத்து அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே, நமது நாட்டிலே குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 105 ரூபாய்க்கு மேல் கூட கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு மறுத்து வருகிறது. இது என்ன பொருளாதாரம் என்று கூட அவர்கள் கேட்டார்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து கடனுக்குத் தருகிறார்கள். அவ்வளவுதான். நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு உடனே பணம் கொடுக்க வேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து 40 வருஷத் தவணையிலே தருகிறார்கள். இத்தருணத்தில் எனக்கு ஒரு கதை ரூபகத்திற்கு வருகிறது. யாரோ ஒருவன், வேறொரு வனிடம் யானை வேண்டுமா என்று கேட்டானாம். யானையைக் கட்டிக் கொண்டு ஆற்றிலே போடு என்று சொன்னானாம். யானை வேண்டாமென்று சொன்னானாம். பக்கத்திலே இதைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தவன் சொன்னானாம் ரொக்கத்துக்கு இல்லை, கடனுக்கு என்று. அப்படியானால் இரண்டு யானை வேண்டுமென்று சொன்னானாம். அது போல் கடனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதாலே வெளிநாடுகளிலிருந்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கடன் வாங்குவதால் இந்தியாவின்னுடைய பொருளாதார நிலை எப்படியாகும்?

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

நான் எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த மாதிரிக் கடன் வாங்கிக் கொண்டேபோனால் நாளடைவில் பாலர் இம்பீரியலிசத்துக்கோ, ரூபில் இம்பீரியலிசத்துக்கோ இந்திய நாடு அடிமைப்பட வேண்டி வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, “சைனா இம்பீரியலிசத்துக்கு” ஆளாகாதா?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, சைனாவில் இன்னும் இம்பீரியலிசம் தோன்றவில்லை.

[1975 மார்ச் 7]

[திரு எம். எம். பக்கர்]

ஆகையினாலே இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் மத்திய அரசு அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் கொஞ்சம் நிதானத்தோடு, கொஞ்சம் பரந்த மனப்பான்மையோடு, இந்த நாடு ஒன்று, இந்த நாட்டினுடைய ஒரு பகுதி தமிழ் நாடு, சமமான பகுதி, என்பதை மனதில் கொண்டு கொஞ்சம் பெருந்தன்மையோடு, கொஞ்சம் நல்லெண்ணத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நன்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, காவியம் மணக்கின்றது அறிக்கையிலே என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. கவிதை உள்ளமும், காவிய கண்ணோட்டமுமுள்ள முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து வரும் எதினும் அப்படி ஒரு மனம் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை, இங்கே தமிழகத்துக்குத் தந்ததற்காக காவிய உள்ளமும், கவிதைக் கண்ணோட்டமும் உள்ள நமது முதலமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்தி, அடுத்து வரும் நிதிநிலை அறிக்கைகளிலே, இன்னும் அதிகமாக அவர் செய்ய வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக் கொண்டு, அடுத்தடுத்துச் செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று அவரை வேண்டி நான் அமைகின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களை என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நிறைய புது மாதிரியான திட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். ஏனென்றால் இந்த வருஷம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. புதுப்புது மாதிரியான “வெல்பேர் ஸ்டேட்” என்று உலகமெல்லாம் பெருமைப்படுகின்ற அளவுக்கு தமிழகத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன். நன்றி.

(பிற்பகல் 5-30)

*Thiru P. YELLAMANDA : Hon. Vice-Chairman, Sir, in the midst of soaring price and drought conditions, I thank the Hon. the Chief Minister for presenting this balanced Budget. On the one side, we have lost the revenue on liquor, and on the other side, we have lost the revenue on the running of races. At this critical juncture, this is the only best alternative Budget that could be presented. Hence my thanks to the Hon. the Chief Minister. Among many of the items in the Budget, our Hon. Chief Minister has given equal importance and priority to the social welfare and security schemes covering the benefits of the poor, the neglected down-trodden masses in society. Our Hon. Chief Minister has initiated schemes like the Harijan Housing Develop-

[Thiru P. Yellamanda]

[1973 மார்ச் 7]

ment Corporation to provide houses to the rural folk, housing for fishermen, Family Benefit Fund Scheme for Government Servants, Social Security Scheme and protection to the destitute widows and orphans, this year. These schemes are unparalleled, unquestioned, paramount, fundamental schemes which are nowhere implemented in India so rapidly and vigorously as in Tamil Nadu. This is acclaimed and accepted by the world, the Centre and all the States in India as a wonderful and beneficial scheme for the common man. But Dr. Kalamazhar has got to implement all the schemes within the limited funds available and it will not be practicable to implement all the schemes with the money available. It is also needless to point out that the Hon. Central Ministers who come to Tamil Nadu do not fail to appreciate our schemes like anything; but what is the use? The Centre should come forward to give considerable assistance to the State. I am very sorry the Centre is always doing lip-service to the Tamil Nadu State, for what reason, I do not know. In this connection,

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

I would like to point out that our country aims at uplifting the poor and suffering masses through socialistic democratic process. Today we are talking about the common man. Today we are talking about inequalities, disparities and disabilities that exist in society. We want to achieve social equality, removal of poverty, and equal status for all people. But, what ameliorative measures have the Central Government taken so far to achieve this end? Nothing. Theoretically, so many; but practically nothing. After 27 years of independence, the common man remains where he was. That is the achievement we have made for the poor man. Hon. Chief Minister has tried hard and is still trying hard to uplift these masses but it is a pity that his hands are tied up with limited funds. The entire power is vested in the Central Government. The true spirit of democracy, base of democracy is in great danger.

Mr. CHAIRMAN : Does the hon. Member know how many kinds of democracy there are? There are five kinds of democracy, What are these? I shall explain them. Direct Democracy, Indirect Democracy, Monarchic Democracy, Capitalist Democracy, etc. What sort of democracy have we got in our country.

Thiru P. YELLAMANDA : We are having indirect democracy, Sir, in this country.

1975 மார்ச் 7]

Mr. CHAIRMAN : Very well, the hon. Member may proceed.

Thiru P. YELLAMANDA : But anyhow it is a pity that the true spirit of democracy, the true base of democracy today, that is The common man, the ordinary man, is hanging on in between the Sky and the Earth. How long can he be like this ? It is not correct to neglect the common man. Whether it is the Central Government or the state Government, they must give top priority to the amelioration of the living conditions of the masses. But, unfortunately, in the name of democracy, we are denying the basic amenities to the common man. Then it is better to quit democracy and start dictatorship in this country. Today we are boasting about democracy. We go and tell lies to the ordinary people. After election we simply forget those people and we are enjoying. That is the position in the country. But Dr. Kalaignar has taken a lot of interest in the welfare of the people. It is he who encouraged the inter-caste marriages, it is he who has given houses for Harijans. No other Government have done so much good to the Harijans. These are ambitions and desires of Gandhiji, the Father of the Nation. People who are boasting themselves to be the Sishyas or the disciples of Gandhiji are not able to do what Kalaignar is to-day implementing boldly. Whether he is in power or not, people will not forget him ; and he will remain in the heart of hearts of the poor as the true champion of their cause. His name will be written in golden letters in the history of Tamil Nadu and nobody on this earth can deny this fact.

Regarding Centre - State relations, I would like to associate myself with the feelings expressed by our late Anna, the great champion and lover of the common masses who pleaded for more powers to the State. On several occasions, on the floor of this House, all the hon. Members irrespective of political parties pleaded for State autonomy but our efforts so far remained on paper only. Once again, Dr. Kalaignar, in submitting the Budget, has stressed the need and importance of Centre-State relations which today occupies the pivotal and controversial position in this Budget. One might say that this Budget Speech is based on this demand because the entire financial position is linked up with this demand only. I would like to impress upon my learned hon. Colleagues that it is a pity and it is horrible that we have to approach the Centre for each and everything and get its consent and approval. It may be allright in the matter of external affairs and defence.

[Thiru P. Yellamanda]

[1975 மார்ச் 7]

But today the ordinary man, the common man is in great danger, without food, clothing and shelter and that is his present position. He does not get the basic requirements without which nobody will survive in this world. We are not able to provide him at least those basic necessities. Then, why should we sit here? What is our duty and obligation? As legislators is it not our duty to deliver at least the basic necessities? Yes, it is our duty and it must be our intention. We must deliver these basic necessities. But we cannot do so because even these basic necessities are controlled by the Central Government.

Sir, in this context, I would like to point out the three lists envisaged in the Constitution—the Union List, the State List and the Concurrent List. But the Centre is controlling all the Lists. In the Constitution, it is very clear that the State Government have got powers in respect of agriculture, education, health and so many other subjects. But this is tall talk and it is there only in theory. Practically, all subjects are controlled by the Centre. Now, we are suffering for water. For this purpose, the Hon. the Chief Minister has gone to Delhi several times. But, still he is demanding Cauvery water and the matter is still pending. Water is a basic necessity of people, but, unfortunately, the Hon. the Chief Minister has to go and approach the Centre even for that. That is the position of the State today. Now I am in a dilemma as to which is the State List, and which are Union and State Lists. It is just to misguide the people that they have given these Lists. It is burdensome on the part of the Centre with all the unlimited powers. The Centre should relinquish some of them and see that all the State subjects are under the control of the State. Otherwise, one day or other, the ordinary people, the ordinary masses, whose hearts are burning, will throw away all these Governments. This is going to occur one day or other unless and until the Centre realises that no power on earth is permanent. History is with us. Gone are the days of Zamindars, gone are the days of landlords and gone are the days of “Dikshidars”. Today, we are living in a democracy and the survival of this democracy depends upon the strength and cream of the ordinary man.

MR. CHAIRMAN : When the hon. Member mentions about “Dikshidars” let him remember that there is an hon. Member in this House by name “Dikshidar” and he should not think otherwise.

1975 மார்ச் 7]

Thiru P. YELLAMANDA : Sir, the survival of democracy lies in the strength of the ordinary man. The Centre is not still realising its position it should give more power to the State to get over the difficulties that confront us in doing justice to the people. The Centre must come forward to give powers to the State. Otherwise, the Centre is bound to become weak because of its own actions as a matter of reaction. Anyhow, I am appealing to my learned hon. Colleagues, whether it is the D.M.K. in power or the Congress party, it is our duty to fight and get this autonomy. Unless and until we get this autonomy, nothing can be done in the State. So, our ultimate goal is autonomy. With these words, I am concluding my speech.

Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மதன் முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சோர்வற்றிருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் முகம் சென்ற மூன்று நான்கு தினங்களாக சற்று சுறுசுறுப்பாக இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். காரணம் பெருந்தலைவர் காமராசர் தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது கால் எடுத்து வைத்தவிடமெல்லாம் மழை பெய்திருக்கின்றது என்று செய்தி. இந்த மழை விரைவில் சென்னைக்கும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் வெகுநாட்களுக்கு சென்னையிலேதான் தங்கியிருந்தார். ஏன் அப்பொழுது மழை பெய்யவில்லை?

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு இப்பொழுதுதான் சென்னை வந்திருக்கிறார். ஆகவே விரைவில் இங்கும் பெய்யும். மக்களும் அந்த மழையை வெகு ஆவலாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் ஏதாவது மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி இருக்கின்றதா என்று பார்த்தேன். இந்த அறிக்கையை நான் துருவித்துருவிப் படித்தபோது, அதிலே வார்த்தை ஜாலங்களையும் எழுத்து ஜாலங்களையும் தான் பார்க்க முடிந்தது. அதைத்தான் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். முதல் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய-மாநில உறவைப் பற்றிக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இறுதிப் பகுதியில் இவர்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி, அதாவது மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டிய உரிமைகளைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இடைப்பகுதியில் இந்தத்

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

திட்டங்களைப்பற்றித் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட என்னைப் பொறுத்த வரையில், சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்கு இந்த மாநில அரசு எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசைக் குறை கூறிவிட்டு பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்க முயற்சிக்கிறது என்பதுதான். அதே நேரத்தில் மறைந்த அண்ணா அவர்களுடைய வார்த்தைகள் சிலவற்றையும் எடுத்து மத்திய அரசாங்கம் ஏகப்பட்ட அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு, விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், அந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு பழிபாவங்களை ஏற்க வேண்டியிருக்கின்றது என்று அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இன்றைக்கு தமிழக அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், 1967 தேர்தல் பிரகடனத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆட்சி செய்யும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமேயானால் விலைவாசி குறையும் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அப்படியானால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு விலைவாசியைக் குறைக்கிற அதிகாரம் இல்லை என்பது இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகுதான் தெரியுமா அல்லது முன்பே தெரியுமா? நீங்கள் எந்த எண்ணத்தில் தேர்தல் பிரகடனத்தில் அவ்வளவு தெளிவாகப் போட்டுவிட்டு, இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள்? அந்த அதிகாரங்கள் வந்தால்தான் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியுமென்று கருதினால், மத்திய அரசாங்கம் கேட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்றால், கேட்டுக் கொண்டே இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. போராடிப் பெற்றுத்தானாக வேண்டும். இதற்கு அழகான ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்காளத்தில் டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பெருபார் என்ற பகுதியை பாகிஸ்தானுக்கு தாரை வார்த்துக்கொடுத்துவிட்டார், அப்பொழுது பாரதப் பிரதமராக இருந்த பண்டித நேரு அவர்கள். அப்பொழுது அங்கே முதலமைச்சராகவிருந்த டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்களைக் கேட்காமல் கொடுக்க முற்பட்டது தவறு. அதைக்கண்டிக்கும் வகையில், எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் அடுத்து வரக்கூடிய ஆகஸ்ட் 15-ஆம் நாள் சுதந்திர தினவிழா அன்று கறுப்புக்கொடி ஏற்றப்போகிறேன் என்று அறிவித்துவிட்டு அவ்வாறே ஏற்றியும் வைத்தார். அப்பொழுது அந்த மாநிலத்திலும் மத்தியிலும் ஒரே கட்சியின ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தது. இரண்டு ஆட்சியும் ஒரு கட்சியால் நடத்தப்பட்டு வந்தாலும், மாநில ஆட்சியைக் கேட்கத் தவறியது தவறு என்று அதை எடுத்துக்காட்டினார் டாக்டர் பி. சி. ராய். தமிழ்நாட்டில் பெருந்தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இங்கே மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய “மால்கோ” அலுமினியம் தொழிற்சாலை வேறு மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்ததும் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடி, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்த பெருமை அன்று முதலமைச்சராகவிருந்த பெருந்தலைவர் காமராசரைச் சாரும். அதைப்போலத்தான் இன்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் போராடிப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் 1967-ல் இந்த மாநில அரசும் மத்திய அரசும் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம், அப்பொழுது அவர்கள் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்பொழுது அவர்கள் இவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அன்றைய தினம் இவர்கள் தட்டிக்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஈ. பாலசுப்பிரமணியம்]

கேட்காமலிருந்து விட்டார்கள். மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு மாநில அரசு கேட்பதைக் கொடுக்க வேண்டும், கேட்டுப் பெற முயற்சியும் மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்றைய தினம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் அன்றாடம் வாங்கி உபயோகிக்கும் தேயிலை, காப்பி, எண்ணெய், பருப்பு போன்ற பொருள்களின் மீது வரியை உயர்த்தியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்த வறட்சிக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இம்மாதிரியான பொருள்கள் மீது வரியை உயர்த்தினால் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய வேதனை தாங்க முடியாத அளவுக்குப் போய் விடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக உபயோககரமான பல நல்ல திட்டங்களைப்பற்றி பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கின்றபோது, அவைகள் தடைப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விருப்புகிறேன். ஏறத்தாழ அறு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செலத்திலிருந்து சென்னை செல்லும் ஆத்தூர் சாலையில் சேலத்திற்கு பக்கத்தில் ஒரு பைபாஸ் சாலை போடுவதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து அங்கே வரக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டன. இருந்தாலும் கூட இதுவரையில் அங்கு வேலை துவங்கப்படவில்லை. அந்த லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நிலச்சுவாந்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலைமையிலேயே இருந்து வருகிறது. அந்த பைபாஸ் ரோடானது மிகவும் உபயோககரமான சாலை. சேலத்திலிருந்து திருச்சிக்குச் செல்லும் சாலையையும், அதாவது நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோட் நம்பர் 7-ஐயும் கொண்டலாம்பட்டி அருகில் வருகின்ற நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோட் நம்பர் 47-ஐயும் தொடர் பாக்கி இணைக்கும் பைபாஸ் ரோட்டுக்கு லட்சக் கணக்கில் ரூபாய் கொடுத்தாலும், இன்னமும் அரூப் படுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான உதவியும் செய்வதாகக் கூட்டிக்காட்டியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நீண்ட நாட்களாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. எந்த ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தாலும், தொழில் நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நீண்ட நெடுநாட்களாகச் செயல்படுத்தப்படாத இந்தப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை, இப்பொழுதாவது செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப் பகுதிகளானாலும் சரி, சென்னை நகரமானாலும் சரி, பிரச்சினை ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாகவே குடிநீர்ப்

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

பிரச்சினை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் சற்று கவனமாக இருந்து இன்னும் முன்னதாகவே நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலில் வீராணம் திட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அதில் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்காது என்று தெரிவதால், பாலாற்றுத் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். இதையே காட்டிக்கொண்டு சமாதானம் சொல்ல அரசு முயற்சித்தால், எத்தனை காலம்தான் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்க முடியும்?

அடுத்து, கிராமப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக நாமக்கல் தாலுகாவில் சேந்தமங்கலத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு பணம் டெபாசிட் செய்யப்பட்டு இன்னும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. காலாகாலத்தில் செய்திருந்தால், இந்த நேரத்தில் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு மிக உதவியாக இருந்திருக்கும். 17,000 ரூபாய் டெபாசிட் செய்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. நாமக்கலுக்கும் சேந்தமங்கலத்திற்கும் இடையே உள்ள தூரம் ஏழு மைல்கள் தான். ஆகவே சென்னை போன்ற நகரங்களுக்குச் செய்வதில் காட்டப்படுகின்ற ஆர்வத்தைப் போல் ஆர்வம் காட்டி, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் வாரியத்தால் போடப்படுகின்ற திட்டங்கள் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையாக சட்ட மன்றத்திலும் மேலவையிலும் இருந்து வருவது மாநில சுயாட்சிப் பிரச்சினை. மாநில சுயாட்சி பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொன்னாரா இல்லையா என்பது பற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் பேசப்படுவது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. நான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அண்ணா அவர்கள் சொன்னாரா இல்லையா என்பதல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார், என்ன செய்கின்றார் என்பதுதான்.

இதற்கு முன்பேல்லாம் நமது முதலமைச்சர் அவர்களை முஜிபிர் ரஹிமான், தென்னாட்டு ரஹிமான் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசி வந்தார்கள். ராஜபாளையம் மாநாட்டில் போடப்பட்ட போஸ்டருடன் தெரு வீதி வீடுகளில் எல்லாம் தென்னா 'முஜிபிர் அவர்களே வருக, வருக' என்று போட்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை விட்டு விட்டு, ஷேக் அப்துல்லா என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஷேக் அப்துல்லா வைப் போல் சிறை செல்ல முதலமைச்சர் தயாராகவிருப்பதாகச் சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்தது. ஷேக் அப்துல்லா மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார் என்பதற்காகச் சிறைக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

இந்த தமிழ் நாட்டுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதற்காகச் சிறை செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சி. பி. ஐ. சேர்மேன் ரிப்போர்ட் அனுப்பி வைத்தார். ஷேக் அப்துல்லா அயல்நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு காஷ்மீரை ஒரு ராணுவக் கூடமாக்க விரும்புகிறார் என்று ரிப்போர்ட் அனுப்பியதன் பேரில், அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

வைக்கப்பட்டார். சி.பி.ஐ. ரிப்போர்ட்டின்படி, அவர் அயல் நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தேசத் துரோக வேலைகளில் ஈடுபட்டார் என்று தெரிய வந்த காரணத்தினால், கைது செய்யப்பட்டார்.

[பிற்பகல் 5-50]

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அன்றைக்கு திரு. வீரேந்திர பட்டில் கூட அதிக அதிகாரம் கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, ஷேக் அப்துல்லா அங்கே வெளி நாடுகளுடன் உறவு வைத்துக் கொண்டு ஏராளமான மிலிட்டரியை காஷ்மீருக்குக் கொண்டுவந்து நிரப்பினார் என்ற குற்றத்திற்காக சிறையிலே வைக்கப்பட்டார் என்று அவரால் குறிப்பிடப்பட்டது. என்னுடைய கேள்வி எல்லாம் அத்தனை மிலிட்டரியையும் கொண்டு வந்து காஷ்மீரில் “டம்ப” பண்ணினால், அதன் பொருள் என்ன, எதற்காக யார் மீது படையெடுக்க அங்கே கொண்டு வந்தார்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அது அவரைக் கேட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லை. அந்த அம்மாவைக் கேட்க வேண்டும்.

(பலத்த சிரிப்பு)

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, காஷ்மீரை ஒரு ராணுவ பீடமாக ஆக்குவதற்காக அவர் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அப்படி இருந்ததற்காகத்தான் கைது செய்யப்பட்டார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ராணுவத்தை வைக்கவில்லை. வைப்பதற்கு அமெரிக்காக்காரர்களும், மற்றவர்களும்.....

திரு. எம். எம். பக்கர்: தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டு உதவியைப் பெறுவது ஷேக் அப்துல்லாவுடைய கொள்கையாக இருந்ததா? அல்லது அது வெறும் சி. பி. ஐ.-யுடைய அறிக்கைதான் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெறாமலேயே பல வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று வந்து கொண்டிருந்தார். அப்படிச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவருடைய நடவடிக்கையைப் புரிந்து கொண்டு, அந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவர் போவதற்கு பாஸ்போர்ட் இந்தியா கவர்ன்மென்ட் தானே கொடுத்திருக்கும்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: பாஸ்போர்ட் இல்லாமல் ஒரு தடவை போய்விட்டார். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், கருநாடக மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. வீரேந்திர பட்டில் கூட அதிக அதிகாரம் கேட்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் இன்றைக்கு எங்கள்

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

நிலையிலேகூட, மத்தியிலே குவிந்திருக்கிற அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து தர வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். எங்கள் பெருந் தலைவர் கூட ஒரு தடவை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் தலைமை வகிக்கின்ற கருநாடக மாநில காங்கிரசின் சார்பில் சென்றமுறை நடைபெற்ற தேர்தலில் வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில் “ஸ்டேட் அட்டானமி” வேண்டும் என்றுதான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அதுதான் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொன்னார் என்று தான் சொல்கிறோம் நாங்களும் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ‘ஸ்டேட் அட்டானமி’ என்றால் அதிக அதிகாரம் என்று பொருளல்ல. அதற்கு என்ன பொருள் கூறுகிறார் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்றால் மாநில சுயாட்சிதான். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ‘ஸ்டேட் அட்டானமி’ என்றால் மாநில சுயாட்சி என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே ஒரு கூட்டத் திலே பேசும்போது சொன்னார். மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்காவிட்டால்.. என்ற ஒரு நிபந்தனையோடு கூடிய பேச்சைப் பேசி, டெல்லியிலே இருக்கின்ற மாநிலங்களுடைய அலுவலகங்கள், மாநிலங்களின் தூதுவர் அலுவலகங்களாக மாறும் என்று திரு. வீரேந்திர பட்டில் குறிப்பிட்டார். அதற்கு என்ன பொருள்? தனி நாடுகளாக மாநிலங்கள் ஆகிவிடும் என்கின்ற அளவுக்கு திரு. வீரேந்திர பட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுதே பேசினார். அதே உறுதியோடுதான் அவர் முதலமைச்சர் பதவியை இழந்த பின்பு கூட நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் கையெழுத்திட்டு வெளியிட்ட, அவர் புகைப்படம் போட்டு வெளியிட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில், மைசூர் பழைய ஸ்தாபன காங்கிரசின் தேர்தல் பிரகடனத்தில், “ஸ்டேட் அட்டானமி” வேண்டும், “கிரேட்டர் அட்டானமி” வேண்டும் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: நாங்களும் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். எங்களுக்கு இந்த மாநிலத்தில் ...

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்றால் நேரடியாக அர்த்தம் என்ன என்பதுதான் இப்பொழுது தெரிய வேண்டும்

1975 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்பதற்கு (சிரிப்பு) நேரடியான அர்த்தம் மாநில சுயாட்சி என்பதுதான். இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு மக்கள் மாநில சுயாட்சி என்றால், ஏதோ பிரிந்து போகிறார்கள் என்று நினைத்து பீதி கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் அந்தப் பெயர் வேண்டாம், அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இந்தப் பெயரைப் பொறுத்துதான் மக்களிடத்திலே பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறதேயொழிய.....

***செல்வி சி. தமிழாசி:** தலைவர் அவர்களே, சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரில் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்திலே கேட்டார்கள்; அதிக அதிகாரம் என்று நீங்கள் கேட்டால் என்ன என்று கேட்கற்கு, அதிக அதிகாரம் என்றுகேட்டால் அது எளிமையாகத் தர முடியும், பிறகு எளிமையாக எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும். ஆனால், மாநில சுயாட்சி என்று கேட்டால், அதைக் கொடுத்துவிட்டால், பிறகு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். அதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே, மக்களிடத்திலே பீதி ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, ஏன் திடீரென்று முதல்வர் இதைக் கேட்டார் என்று எல்லோருக்குமே ஒரு நினைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபையிலும் அதற்கு முன்பும் இதுபற்றி நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். இது ஏதோ நாகாஸ்திரம் போல்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அடிக்கடி வீட்டுவிட்டால் நம்முடைய அஸ்திரத்திற்கு மதிப்பே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இது நாகாஸ்திரம் போல் இருக்க வேண்டும் என்று நான் முதல்வர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக இன்றைக்கு சாதாரண, எழையெளிய மக்கள இந்த வறட்சியின் கோரப்பிடியிலே இருந்துகொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வரி யரின் காரணத்தினாலே, “டீ”, “காப்பி”, “எண்ணெய்” போன்ற இவைகளுக்கெல்லாம் வரி போட்டது சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு பெரிய சுமையாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, இனிமேலாவது விவசாயிகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையிலே பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் கொடுக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளை இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே இணைக்க முடியுமென்றால் இணைக்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1975-76 ஆம் ஆண்டு பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே மதுவிலக்கை அமுல்படுத்திய காரணத்தினால் ஏறத்தாழ 51 கோடி ரூபாயை இழந்த பிறகும், குதிரைப் பந்தயத்தை

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

ஒழித்ததனாலே பல கோடி ரூபாயை இழந்த பின்னரும், ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்வது என்பது மிகச் சாதாரணமானதல்ல. ஏறக்குறைய நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு 26 கோடி.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கிறீர்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இவ்வளவு பெரிய ஆபத்தான பண இழப்பின்போது நாம் நிதிநிலை அறிக்கையை 26 கோடி ரூபாய்தான் டி.பி.சி.ட் என்ற முறையிலே இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமை இல்லை என்றால், மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலம் அதிகமாகவே ஒரு “சர்வீஸ்” பட்ஜெட்டை இங்கே தயார் செய்து கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் கூறினேன்.

எனக்கு முன்னர் பேசிய நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் மிக வேகமாகப் பேசினார். அழகாகப் பேசினார், நன்றாக இருந்தது. மழையில்லாமல் இவ்வளவு திட்டாடுகிற நேரத்திலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்த காமராஜ் அவர்கள் செல்கின்ற இடமெல்லாம் மழை பெய்கிறது என்று அவர் சொன்னார். உண்மையாகவே மகிழ்ந்துதான் போனேன். ஆனால் அவர் அவ்வளவு பெரிய சக்தி படைத்தவராகவோ, பெரிய மகானாகவோ இருந்திருந்தால், இந்த மழை காலாகாலத்தில் பெய்யவேண்டி இருக்கிறதே, மும்மாரி பெய்யவேண்டி இருக்கிறதே என்று இங்கேயே இருந்துகொண்டு பெய்ய வைத்திருக்கலாம். அதற்காக நூற்றுக் கணக்கான மைல்கள் அவர் அலைய வேண்டிய தேவையில்லை. இங்கே இருந்து அந்த சக்தியை உண்டாக்கியிருக்கலாம். இந்த அணைக் கட்டு கட்டவில்லை, அந்தக் குழாயிலே தண்ணீர் இல்லை, சென்னையிலே தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு பெரிய சிரமத்தில் 24 மணி நேரமும் அல்லோலகல்லோலப் படவேண்டிய நிலைமை தமிழகத்திற்கு, தமிழக அரசுக்கு இருந்திருக்காது அவர் இதைச் செய்திருந்தால். இப்படித்தான் எல்லோரும் சொல்வது வழக்கம். நான் அவர்மீது குற்றம் சொல்கிறேன் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணவேண்டாம். ராஜாஜி அவர்களை இப்படித்தான் சொன்னார்கள். நினைவிருக்கிறது. ராஜாஜி மகான் என்றார்கள். மழை பெய்தது. அவர் காலத்திலிருந்தே இதே தான் பழமொழி. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

*திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, மேட்டூரிலே தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் 1967-ஆம் ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சில மாதங்களிலே மழை பெய்தது. மேட்டூர் தேக்கம் நிறைந்தது. அப்போது நீங்களே சொன்னீர்கள், “நாங்கள் அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டதினால்தான் மழை பெய்திருக்கிறது” என்று. ஆக இப்படிச் சொல்வது பழக்கம். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[பிற்பகல் 6-00]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ராஜாஜி அவர்கள் மழை பெய்யாமல் இருந்த ஒரு சமயத்திலே மாநிலத்திலே எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி பிரார்த்தனை செய்தார்கள். மறு நாள் மழை பெய்தது என்பதனையும் அங்கத்தினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, திரு. காமராஜர் அவர்கள் ராஜசிங்க மங்கலத்திலே மீட்டிங்கிலே எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவரே கூட எழுந்து நின்று பிரார்த்தனை பண்ணினார்கள் என்றும் பேப்பரிலே பார்த்தோம். அதனாலேயோ, வேறு எதனாலேயோ மழையும் பெய்துவிட்டது; அவ்வளவுதான்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் திரு. காமராஜர் அவர்களையோ, திரு. ராஜாஜி அவர்களையோ குறைவாகச் சொல்வதாக எண்ணவேண்டாம். அவர்கள் எல்லாம் மகான்கள்தான். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். மகான்களாக இருந்தால் லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்கள், 4½ கோடி மக்களில் இரண்டே முக்கால் கோடி மக்களை தரித்திர நாராயணர்களாக அவர்கள்விட்டுச் சென்றிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் காலத்திலேயே பாமர மக்களாக, பஞ்சைகளாக; பட்டினிகளாக, பராரிகளாக லட்சக்கணக்கிலே இருந்திருக்கிறார்கள். மேலும் எங்கள் ஆட்சி வந்த 6 வருடகாலத்தில்தான் ஏழை மக்கள் வாழ்வது எப்படி என்று கண்டுபிடித்து... ..

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்னர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சக்தி மோகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கிருஷ்ண பரமாத்மா இருந்த காலத்திலேயே குசேலர் பட்டினியால் வாடினார் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால், அந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களையெல்லாம் மகாத்மாக்கள் இல்லையென்று சொல்லிவிட மூடியாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் அவர்களை யெல்லாம் மகாத்மாக்களாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

“தக்கார் தகவிலார் என்பர் அவரவர்தம்
எச்சத்தால் காணப்படும்”

என்பதைப்போல் நான் அவர்களை வரவேற்கிறேன். பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்கள், உத்தமர் காந்தியார் அவர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : திரு. காமராஜ் அவர்கள் திருமணம் ஆகாதவர். அங்கத்தினர் அவர்கள் எச்சம் என்பதற்குத் தகுசின்ற பொருள் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, அவரவர்கள் செய்த நல்ல காரியங்களை விட்டுச் செல்வது என்பது. அதைத் தான் நான் சொல் கின்றேன். உத்தமர் காந்தி அவர்கள், பின்னர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள், ராஜாஜி அவர் கள், காமராஜர் அவர்கள், அதற்குப் பின்னர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அதற்குப் பின்னர் தக்கார் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அவர் இருக்கிறாரே, அவர் எதிரேயே சொல்லக்கூடாது என்று அச்சப்படுகிறேன், அவரும் அந்த இடத்திலே அமருகின்ற நிலையில் இருக்கின்றார், அந்த பாரம் பரியத்திலே வரக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் தான் இப்படி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வள்ளுவர் பெருந்தகை “தக்கார் தகவிலார்” என்று பிரித்துச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். ஆகவே அந்த தக்கார் நிலையில் நமது கலைஞர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். மகான்கள் என்று சிலரை ஆக்கிவிடுகிறோம். அந்த மகான்கள் புலர் மயக்கங்களுக்குட்பட்டு வேதனைப்படுகிறார்களே, அது இருக்கக்கூடாது. ஏன் இதைச் சொல்கின்றேன் என்று சொன்னால், மனித சமுதாயத்திற்கு, ஏழை சமுதாயத்திற்கு, கீழே தள்ளப்பட்ட சமூகத்திற்கு அவர்கள் உள்ளபடியே சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். அவர்களை மகான்கள் இல்லை யென்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் மகான்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற் றக் கழகம் ஆட்சியை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஏழை எளியவர்களுக்கு, குடிசைகளிலே குமுறிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அபிவிருத்திக்கு, அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு, வீதிகளிலே ஓடிக்கொண் டிருக்கிற பிச்சைக்காரர்களுக்கு, ஊனமுற்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்டவர் களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு மூறை முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். பிறந்த நாள் என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பதற்காக பிறந்த நாள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வைதீகர் களாக இருந்தால் ஏதாவது ஒரு நாள் நட்சத்திரம் என்று வைப்பார் கள். பஞ்சாங்கத்தைப்பார்த்து ஒரு நாளை வைத்துக்கொண்டு, ஏழை எளியவர்களுக்கு என்று அறிவிப்பார்கள். அதைப்போல, நமது முதல்வர் பிறந்தநாள் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்றைய தினம் ஏழை எளியவர்களுக்கு கண்ணொளி வழங்குதல், மாப்பு ஓடிய இழுக்கின்ற ரிக்ஷாக்காரனுக்கு ரிக்ஷா வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கின்றார்கள். இப்படி பற்பல திட்டங்களை அவர்கள் செய்திருப்பதால், அவரை அதிகமாக வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் ஏறத் தாழ் 30 அல்லது 35 ஆண்டுகளாக பொதுப்பணியிலே ஈடுபட்டு ஏழை எளியவர்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருப்பவர் அவர். அவரைப் பாராட்டுவது தான் “உலகத்தினுடைய மாட்டு” என்று தக்கார்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே தான் அதை வைத்து நான் அவரை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்ச ராக இருந்தார்கள். அவர்களோடு நான் சற்று 5 அல்லது 10 நிமிடங் கள் பேசினால், கோபமே வரும். இருக்கின்ற வேலைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு இந்த ராஜகோபாலோடு பேசி நேரத்தை வீணடிக்கிறார் களே என்று சொல்லுவார்கள். விடியற்காலையிலே எத்தனையோ இடங் களுக்கு அவர் போக வேண்டியிருக்கும். இயக்கத்தினுடைய எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிட்டுப் போகவேண்டியிருக்கும். அதில் ஒரு 5 நிமிடங்களை வீணாக்க முடிவதில்லை. எதற்கு இதைச் சொல்கின்றேன் என்றால், அவ்வளவு துருதுருவென்று இருப்பார்கள். அந்தச் சின்ன

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

வயதிலிருந்தே 35 ஆண்டுகள் அவர்களுடைய வாழ்நாள் பூராவும் ஏழை எளியவர்களுக்காக உழைத்தமைக்காக தமிழ் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. எனக்கு முன்னாலே அங்கத்தினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை யாரும் அழித்துவிட முடியாது, கலைஞர் அவர்களை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து வெளியிலே தள்ள முடியாது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பாராட்டுவது மட்டும் அல்ல. இராமாயணத்திலே ஒரு கதையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவரவர்களே, இராமாயணம் தெரிந்த உங்கள் முன்னாலேயே கதை சொல்வது என்பது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். இருந்தாலும் பரவாயில்லை, கொஞ்சம் சமாளித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது எனக்குத் தெரியாமலும் இருக்கலாம் அல்லவா? சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, இராமாயணத்தில் இராமன் அயோத்தியில் இருந்தார். இராவணன் தெற்கே இலங்கையில் இருந்தார். அந்த இராவணனை அழிப்பதற்கோ, ஒழிப்பதற்கோ மத்தியிலே இருந்த சுகீர்வர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவனை மாய்த்திருக்கின்றார்கள் என்று வரலாறு சொல்கிறது. மாய்த்திருந்தாலும்கூட இராவணனுடைய பெயர் இன்னும் நாட்டிலே பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இராவணன் மிகச் சாதாரணமானவன் அல்ல. பெரிய கவியிலே, இசையிலே, தெய்வ பக்தியிலே, ஆற்றலிலே மிகச் சிறந்தவன்.

“தென்திசைப் பார்க்கின்றேன், என் சொல்வேன்,
சிந்தையெல்லாம், தோள்கலெல்லாம்.....”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இராமாயணம் பாடுவதற்கு பாரதி தாசன் பாடலைப் பாடுகிறீர்கள்.....

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : என்று பாரதிதாசன் பாடியிருக்கின்றார்கள். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், வடபுலத்திலே இருக்கின்ற இராமன், இவ்வளவு பெரிய ஆற்றல் மிக்க ஒருவரை, வல்லவனை, தமிழ் இனத்தவனை, காவியங்களை எல்லாம் மிக அதிகமாக அறிந்த இராவணனையே அழித்திருக்கின்றபோது, இங்கு யாரை வேண்டுமானாலும் அழிக்கட்டும். நான் சொல்கிறேன் அவர் விட்டுச் செல்லும் எச்சம் இருக்கிறதே அவர்களுடைய கண்ணொளித் திட்டம், ரிக்ஷாகாரர்களுக்குத் திட்டம், ஊனமுற்றோர்க்குத் திட்டம், லெப்ரஸியில் துன்பப்படுவோருக்குத் திட்டம், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இருக்கின்றதே, அவைகளுக்கு வாய் இருந்தால் ஒவ்வொரு காரியமும் பிறகு பேசப் போகிறது. இப்போது அவைகள் பேசவேண்டாம். யார் வேண்டுமானாலும் அழிக்கட்டும். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அழித்ததற்குப் பிறகு தமிழகமே பேசப்போகிறது.

இந்தத் திட்டத்தில் தமிழக மக்களுக்காக, தமிழ் இனத்திற்காக, வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் உள்ளபடியே நான் கேட்கிறேன். நண்பர் திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களைக்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

கேட்கிறேன். எவ்வளவோ திரு காமராஜர் அவர்கள், திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் செய்தார்கள், முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் செய்தார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். இந்த தமிழ் மக்களுக்கு நாடே கிடையாது, அவர்கள் பாறைகளில் கிடந்து பாறைகளிலே இருக்கிறபோது, இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்கு, இந்த மண்ணிலே பிறந்தவர்களுக்கு ஒரு பெருமை வேண்டும் என்பதற்காக, இதை தமிழ் நாடு என்று ஆக்க வேண்டும், தமிழ் மக்கள் ஒரு கவளம் சோறு இல்லாமல் போனாலும், அவர்களுடைய மரியாதை உலகத்திலே காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, திரு. காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே தமிழர்கள் பெரிய பெரிய பொறுப்புகளிலே இருந்தார்கள். அதை தந்தை பெரியார் அவர்களே சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே இருந்தேன். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தமிழ் மகன் ஜட்டி ஆக வேண்டும் என்று அவர்கள் எவ்வளவோ விகிதாசாரம் ஒதுக்கீடுகள். திரு காமராஜர் காலத்திற்கு முன்னாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆண்ட பிறகுதான் தமிழ் மகன் ஜட்டி ஆனான், அமைச்சர் ஆனான். இது திரு. காமராஜர் காலத்திற்கு முன்னாலேயே இருந்திருக்கின்றது. ஆகவே அதுவல்ல பிரச்சினை. தமிழுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய்

[பிற்பகல் 6-10]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், திரு காமராஜரும் இவ்வளவு செய்திருக்கலாம், ஆனால் இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அந்தப் பெரிய மனிதருக்கு இருக்க வேண்டுமே? இருந்ததா? தமிழ் மகனே, உனக்கு என்று உரிமையோடு சொல்வதற்கு ஒரு நாடு, அது தமிழ்நாடு என்று இருக்க வேண்டாமா?

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியில் ஆட்சி இருக்கும்பொழுதே தமிழில் தமிழ் நாடு என்றும் இங்கிலேஷிலே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றும் இருந்தது. தமிழிலே தமிழ் நாடு என்றும் ஆங்கிலத் திலே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றும் பெயரிட்டு தீர்மானம் கூட போட்டோம். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இங்கிலேஷிலேயும் தமிழ் நாடு என்று போட்டதே யொழிய தமிழ் நாடு என்பது தமிழ் ரெக்கார்ட் பூராவிலுமே காணப்படுகிறது. ரெசல்யூசன்கூட பாஸ் பண்ணியிருக்கிறோம். அப்பொழுதே தமிழ் நாடு என்று பெயர் இருந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாராளுமன்றத்திலே இதை தமிழ் நாடு என்று ஏற்றுக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் செய்யப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

திரு கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டை, தமிழ் நாடு என்று தான் சொல்ல வேண்டுமென்ற தீர்மானம் போட்டதே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தான் என்றதை மாண்புமிகு அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வெளி மாநிலத்தவர்களால் இது மதராஸ், சென்னை ராஜ்யம் என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் டில்லியிலே இப்பொழுது தமிழ் நாடு இல்லம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இல்லம் அன்றைக்கு மதராஸ் இல்லம் என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. ஆகவே வெளி உலகத்திலே இது தமிழ் நாடு என்று ஆக வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாம் பாடுபட்டோம். அரசியல் சட்டத்திலேயே இது தமிழ் நாடு என்று மாற்றப்பட வேண்டுமென்கின்ற அளவுக்கு நாடாளுமன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது.

திரு கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தமிழுக்காக ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று மட்டும் சொல்ல வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. செய்து கூட இருக்கலாம். ஆனால் தீர்மானமிட்டு உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழர்கள் அறியும்படியும், அகில உலகம் அறியும்படியும் செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான். எள்ளபடியே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் உணர்வு இருந்திருந்தால், அன்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு சங்கரலிங்கம் தமிழுக்காக, தமிழ் நாட்டுக்காக தன்னுடைய உயிரை மாய்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டாரே. அவர் உயிரைப் போக்கிக்கொண்டதிலிருந்து தெரிய வேண்டாமா அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சிக்கு. திரு காமராஜர் அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. முயற்சி எடுத்திருந்தால், திரு சங்கரலிங்கத்தினுடைய உயிராவது மீண்டிருக்குமே. ஏன் மீளவில்லை? இப்படி தமிழுக்காக தன் உயிரை விட்டவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தமிழின் வளர்ச்சிக்காக, தமிழின் பெருமை உயர்வதற்காக, தமிழின் புலமைக்குப் பெருமை ஏற்படுவதற்காக தமிழ் அகராதிகள் அத்தனையையும், சங்க இலக்கியங்களையும் எடுத்து எழுதுவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப்பற்றி திரு கணபதி அவர்கள் பேசுகிறபோது விலைகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது, அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு கிராக்கிப்படி வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்க, அலுவலர்கள் கிராக்கிப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க, அரசாங்கமும் கிராக்கிப் படியை உயர்த்திக்கொண்டிருக்க, இப்படியே விஷச் சக்கரம் போல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார் நண்பர் திரு கணபதி.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

அதைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல நண்பர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு பாலசுப்பிரமணியம் கூட மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அனைத்தும் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கும்பொழுது, இங்கே மாநில சர்க்கார் எவ்வளவுதான் திட்டங்கள் தீட்டினாலும், நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும், விலைவாசிகளை எப்படி எங்களாலே தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரின் செயலால் மாநில சர்க்கார் பழி பாவத்துக்கு ஆளாகிறார்கள். அரிசியைக் குறைந்த விலைக்குப் போட வேண்டுமென்று அன்றைக்கு நாங்கள் சொன்னோம். இப்பொழுது கூட எங்களாலே படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு நிச்சயமாகப்போட முடியும். அரிசி உற்பத்தியை 73 லட்சம் டன் ஆக்க முடியும் என்பதை நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன என்பது உங்களுக்கே தெரியும். நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும். அன்றைக்கு உரம் என்ன விலைக்கு விற்பது? யூரியா அன்றைக்கு 25 ரூபாய் 30 ரூபாய் என்று விற்கும்போது நாங்கள் ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் என்று போட்டோம். ஆனால் இன்றைய உரத்தின் விலை என்ன? 25 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று விலை விற்ப உரம் இன்று 105, 110 ரூபாய் என்று ஏறியிருக்கிறதே. இப்படி விலைகளை எல்லாமே ஏற்றிக்கொண்டு வருவது மத்திய அரசுதான் என்பது உங்களுக்கே தெரியுமே, இப்படி உயர்ந்த விலைக்கு உரம் வாங்கிப்போடு கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யும் ஒரு வைசாயியை வேண்டுமானால் கேட்புப் பாருங்கள். எவ்வளவு விலை உயர்வுக்கிடையே, எவ்வளவு பணச் செலவுக் கிடையே, நெல்லை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷச் சக்கரம் போன்ற விலைவாசி ஏற்றத்தை நிறுத்த வேண்டுமானால், நிச்சயமாக மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவு தான் திட்டங்கள் போட்டாலும் அது முடியாத காரியம். அதை நிறுத்த வேண்டிய இடம் அங்கே தான். அவ்வாறு அவர்கள் நிறுத்த மாட்டார்கள், நிறுத்தப்போவதுமில்லை. அதை நிறுத்தத்தான் “மாநில சுயாட்சி” என்ற அதிகாரத்தைக் கேட்கிறோம். அது நமக்கு வேண்டும். விலைவாசிகள் ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசுதான் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை நான் இத்தருணத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே ஒரு பேல் தூல் விலை 1,000 ரூபாய். 15 நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு முறை விலை ஏறிற்று. மறுபடியும் 15 நாட்களுக்குப் பிறகு 1,000 ரூபாய் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஒரு பேலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வித்தியாசம் என்றால், எவ்வளவு தூரம் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் வித்தியாசம் ஒரு சாதாரண பேலில் இருந்தால், விலைவாசியினுடைய கொடுமையால் தடுமாற்றமடைந்து, பாதிக்கப்பட்டுள்ள நெசவு மகனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மாநில அரசு எண்ணுகின்ற போது அவனுடைய குழறலுக்கு, வேதனைக்கு ஆட்பட வேண்டிய நிர் பந்தமும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் “மாநில சுயாட்சி” வேண்டுமென்று கேட்கிறோமேயொழிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி இருக்கின்ற இடத்தில் நாங்கள் போய் உட்கார்ந்து நாட்டை ஆள வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்கள் யாருக்கும் இல்லை. நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்றியாக வேண்டுமே, காப்பாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டுமே என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவு எல்லாம் நாம் செய்து வருகிறோம்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

அடுத்தபடி, மீனவர்களுடைய நிலைமை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எந்தக் காலத்திலே மீனவர்களுக்கு நல்லது செய்திருக்கிறார்கள்? திரு. பக்தவத்சலம் இருந்தார்கள், திரு காமராஜ் இருந்தார்கள், இவர்களுடைய சிந்தனையில் எல்லாம் ஏறியிருக்க வேண்டாமா? ஏழை மீனவன் அவனுக்கு வீடு கூட இல்லை, ஏழை அரிஜன், வீடற்ற ஏழை, அவஸ்தைப்படுகிறான்—இதெல்லாம் ஆட்சியில் இருந்த அவர்களுக்கு அப்பொழுது ஏறியிருக்க வேண்டாமா? இதெல்லாம் அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஏறவில்லை என்பதற்காகத்தான், நான் இப்பொழுது சொன்னேனையொழிய வேறல்ல.

திரு கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறையச் செய்திருக்கிறது. செய்யவில்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அதற்காக முந்தின சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று மட்டும் பேச வேண்டாம். மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை முதன் முதலாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்ததே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் தான் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். ஆனால் அரசாங்கம் அதோடு மாறி விட்டது. தொடர்ந்து நடத்தி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இப்பொழுது ஏராளமான வீடுகள் கட்டியிருக்கிறது. அகையினாலே முந்திய அரசாங்கம் ஒன்றுமே பண்ணவில்லை என்று சொல்ல வேண்டாம்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, சிலது, சில நேரத்தில் நம்முடைய உணர்வில் வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நம்முடைய நெஞ்சத்தில் வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், ஏழை எளியவர்கள், சாதாரண மக்கள் உள்ளத்திலே ஏற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேனையொழிய மற்றப்படி வேறு எதற்காகவும் அல்ல. அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கடற்கரை ஓரமாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, கடற்கரை ஓரமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுக்குப் பக்கத்தில் நாங்களும் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறோம், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில். சென்னையில் மட்டும் ஏதோ இரண்டொரு இடங்களில் அந்த மாதிரிக் கட்டியிருந்தார்கள். ஆனால், அதற்குள்ளே மீனவர்கள் போனார்களா இல்லையா என்பது பற்றி எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. மீனவர்கள் பெயரால் இரண்டொரு கட்டிடங்கள் இருந்தன. அப்பொழுது யார் யாருக்கோ இருந்ததே. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்பட்டது என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அந்த

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1975 மார்ச் 7]

வீடுகளில் மீனவர்கள் குடியேறவில்லை என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்ததை ஒப்புக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே எதுவுமே செய்யவில்லையென்று சொல்ல வில்லையே. மக்களிடத்திலிருந்து வரியை வாங்கிய பிறகு செய்திருக்க வேண்டுமே. அதையா நான் மறுக்கிறேன்? செய்தார்கள். ஆனால் செய்ய வேண்டிய அளவுக்குச் செய்யவில்லை, யாருக்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் எண்ணிச் செய்யவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் 100 கோடி ரூபாய் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் ரூபாய் 504 கோடி. அந்த 100 கோடி ரூபாயை வைத்து நாங்கள் அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது 504 கோடி ரூபாய் வருமானம் என்பதையும் மறந்திட வேண்டாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, அப்பொழுது வருமானம் 100 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால், 100 கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்த காலத்தில் ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி விற்பது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்பொழுது சர்க்கரை 10 அணு விற்பது. இப்பொழுது கிலோ 4½ ரூபாய். மிளகாய் 9 அணுவுக்கு விற்பது. அப்பொழுதைய நிலையில் 100 கோடி ரூபாய் என்பது மிகச் சாதாரணமானது அல்ல. ஆகவே, 100 கோடி ரூபாயை இப்பொழுது இருக்கும் ரூபாய் மதிப்பில் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் நமக்கு 504 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால்தான் நல்ல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்.

அடுத்தபடி, கைத்தறி நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களை நாம் எப்படி எப்படிக்க காப்பாற்றியிருக்கிறோம் என்பது பற்றி இந்த அவையில் இருக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நானும் இந்த அவையிலே கடந்த 6 வருடங்களாக இருக்கிறேன். இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இல்லாமல் திடீரென்று தமிழ் நாடு காங்கிரசை நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசிக் கொண்டே வருகிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா? தனிப்பட்ட காரணமா, இல்லை அரசியல் காரணமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எனக்கு ரொம்ப நாளாக வேண்டியவர்கள் என்பதை என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் ராஜாஜி அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்திலிருந்து அவர் பக்கத்தில் இருந்தவர். அவர் நீண்ட நாள் வாழ்க. அவர் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது நடந்ததைச் சொல்லுகின்றபொழுது அவராகத்தான் தர்க்கத்துக்கு வந்தார், வேறொன்றுமில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கறுப்புக் கொடி காட்டியது 1952-ல்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, ஆகவே அப்படிப் பட்ட உறவுள்ள எங்களுக்கிடையே, கொள்கைகளைச் சொல்கின்ற பொழுது சில நேரங்களில் உடன்பாடு இருக்கிறது, சில நேரம் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்படிக் கேட்ட காரணத்தினால், மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்களை எதிர்த்துப் பேசுவார் என்று தெரிந்திருந்தால், அந்தக் கேள்வியையே நான் கேட்டிருக்கமாட்டேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, ராஜாஜி அவர்களை எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, அவ்வளவு பெரிய நிபுணர்கள், அவ்வளவு பெரிய மேதாவி்களோடு நான் 5 நிமிடங்கள் பேசும் நேரங்களிலே ரகளை செய்திருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் ரகளை செய்திருக்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடமும் ரகளை செய்திருக்கிறேன். அது ஒரு இயல்பான சுபாவம். வாடிக்கையாக 40 வருடங்களாக வந்த கூற்று. ஆகவே நான் ஏதாவது காரணத்துடனே காரணம் இல்லாமலோ சொல்லுவேன் என்பதை அவர்களும் சொல்லுவார்கள். காரணம் இல்லாமல் எதையாவது ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

(பிற்பகல் 6-20)

கைத்தறி நெசவாளர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கைத்தறித் துணி விற்காமல் வறுமையில் வாடி, வேலையில்லாமல் சேலம் முதலிய மாவட்டங்களுக்கு நாடோடிகளாகச் சென்று அங்கே இருக்கிற மண்ணைக் கொத்திய காலங்களில், அந்த நெசவாளர்கள் பக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருந்தார்கள். எனவே, நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்த காரணத்தால், கூட்டுறவு சங்கத்திலே இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு உதவ முன்வந்திருக்கிறது எங்கள் அரசு. நெசவாளர்களுக்குத் திடீரென்று ஆபத்து வரும். ஏதாவது சாவு வரும். அப்பொழுது அவர்கள் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு அலையாய் அலைவார்கள். அப்படி அல்லற்படும் நெசவாளர்களைப் பார்த்துத் தான் அவர்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

களுக்கு ஒரு அருமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு நெசவாளர் மாதம் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் கட்டினால் அந்த 6 ரூபாயுடன் மேலும் ஒரு 3 ரூபாய் தருகிறோம் என்ற திட்டத்தை வகுத்து, 55 வயதிற்குள்ள நெசவாளர்கள் 2,000 ரூபாய் கட்டினால், சர்க்கார் 2,000 ரூபாய் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். இடையிலே உயிர் போய்விட்டால், கட்டி 6 மாதம் ஆகியிருந்தால், 4,500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு 36 ரூபாய் கட்டியிருப்பார். அவருக்கு 4,500 ரூபாய் இப்படிப் பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் நாம் செய்து வருகிறோம். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய எண்ணம், நான் முதலிலேயே சொன்ன மாதிரி, என்றென்றும் ஏழைகளால் இருக்கிறது. அவரைப் பெருந்தகை என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்தப் பெருந்தகைக்கு இந்த அவையின் சார்பிலே, நல்லவர்களெல்லாம் நீங்கள் பாராட்டியிருக்கிறபோது, என்னுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1975-76-வது ஆண்டின் சிறந்ததொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தந்ததற்காக நான் அவரைப் பாராட்டி, மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆல்யமாக நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தயாரிக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை, ஒன்றையொன்று மிஞ்சுகின்ற வகையிலேதான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, இது குறைந்தது, அது மேலானது என்று சொல்வதற்கில்லாமல் ஏழை எளிய மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான நல்ல சிறந்த திட்டங்களை அறிவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். பத்திரிகையாளர்களில் நேர்மையானவர்களெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகக் கஷ்டமான, நெருக்கடியான காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேகம்பேர் எதிர்பார்த்தார்கள். மதுவிலக்கு இழப்பினாலே ஏற்பட்ட நஷ்டம், குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பினாலே ஏற்பட்ட நஷ்டம், வறட்சிப் பணிக்காக 55 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம், இப்படியெல்லாம் அதிகமான செலவு வந்திருக்கிறபோது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதிகமான வரிகளை விதிப்பார்கள், நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை தயார் செய்ய முடியாது என்கிற மாதிரியெல்லாம் முன்கூட்டியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலையையெல்லாம் மாறி, கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்குகின்ற வகையில் இந்தக் கடுமையான வறட்சியிலும் தென்றல் வீசுகின்றமாதிரி இன்றைய தினம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பது, உள்ளபடியே வரவேற்கத் தகுந்தது. இது ஒரு பாராட்டப்படக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையாகும். இந்த மாதிரி நிதி நிலை அறிக்கையை நமது முதல்வரைத் தவிர வேறு யாராலுமே கொடுக்க

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

மூடியுமா என்று சந்தேகப்படும்படியான அளவுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அளவளவு சிறப்பு வாய்ந்ததாக, மேன்மை உள்ளதாக சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலே உள்ள மக்களின் வாழ்வுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படக்கூடியதாகும்.

இப்பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்ல பல திட்டங்களை யெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவு உள்ளது. அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கண்கலங்கக்கூடாது என்பதற்காக எல்லோருக்குமே பிற்கால சேமிப்பு நிதி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் சங்கடமான நிலையிலே உள்ளார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்து நமது முதல்வர் அவர்கள் பிற்கால வாழ்வுக்கு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயரிலே, அவர்கள் வாழ்வு வளமாவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

மீனவ மக்களுக்காக 5,000 வீடுகள் கட்டித் தர திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியிலே காற்றிலும் மழையிலும் குளிரிலும் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக அநேக தடவை புயல் காற்றில் மிகவும் கொடுமையான நிலையை அனுபவித்து வந்த மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டம் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக நம்முடைய அரசுதான் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது.

திக்கற்ற இளைஞர்கள், சிறார்கள், அனாதையாக உள்ள கைம்பெண்கள் ஆகியோருடைய பாதுகாப்பிற்காக திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னதைப் போல, நாட்டிலே கீழ்மட்டத்திலே, அடிமட்டத்திலே உள்ள ஏழைகள், பாதுகாக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள், யார் கண்களுக்குப் புலப்படாதவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம் தேடிப்பார்த்து, அவர்களுக்கெல்லாம் ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையிலேதான் கலைஞர் அவர்களுடைய திட்டம் இதவரையிலும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் திக்கற்ற சிறர்களையும், ஆதரவற்ற விதிகளையும் வாழ வைக்கின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அறிவித்திருந்த நேரத்தில், கிராமத்திலே இருந்த மணியம், கணக்குப்பிள்ளை, தோட்டி, தலையாரி போன்றவர்களெல்லாம், எங்களுக்கு இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் பிற்கால பாதுகாப்புக்காக, 55 வயதிற்கு உட்பட்ட கிராம அலுவலர்களுக்கும் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அளித்திருப்பது கிராமத்திலே உள்ள கிராமத் தலைவர்களுக்கும், கர்ணம், தோட்டி, தலையாரி முதலியவர்களுக்கும் மிக மிக ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய நல்ல சிறந்த திட்டமாகும். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், உள்ளாட்சித் துறை ஊழியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அகவிலைப்படி வழங்க 24.5 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பென்ஷன்தாரர்கள், எங்களுக்குப் போதவில்லையே என்று சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

[1975 மார்ச் 7]

கும் 5 ரூபாய் பென்ஷன் தொகையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஆசிரியர்களை புதிதாக நியமனம் செய்வதற்கும், ஆசிரியர் சமுதாயத்தை உயர்த்துவதற்கும் திட்டம் இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 20 புதிய இல்லங்கள் கட்டுவதற்காக திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 20 இல்லங்கள் கட்டுவதற்குத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல இடங்களிலே பேசிக்கொள்வார்கள், வாழ்கின்றபோது எவ்வளவு இருந்துங்கூட, நாங்கள் கடைசியிலே சாகிற போது சுகோட்டிற்குப் போகக்கூட பாதை இல்லையே, அரசாங்கம் என்ன செய்தும் பலன் என்ன என்று எங்கே கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழக்கூடிய 6,800 பகுதிகளுக்கு குடியிருப்பிலிருந்து இகோட்டிற்குச் செல்வதற்கு, பாதை வசதியையும் அமைப்பதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 6-30)

நகர ஈட்டுப் படி, சேலம், திருச்சி ஆகிய நகரங்களில் உள்ள அரசு அலுவலர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கடன் தொகை வழங்குவதற்கு இதுவரையில் 75 இலட்சம் ரூபாய் இருந்தது, இரண்டு மடங்கு ஆக்கப்பட்டு 1½ கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது உள்ளபடியே அரசாங்கத்தில் பணி புரிகின்ற அலுவலர்கள் அத்தனை பேருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றாகும். மற்றும் நீர்ப்பாசனம், கல்வி, சுகாதாரம் என்று ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் நேரமாகிவிடும். எல்லாவற்றிலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்கு முதலமைச்சர் இந்தத் திட்டத்தில் வழி வகை செய்திருக்கின்றார். தமிழ் உணர்ச்சியைக் காட்டிக் கொள்கின்ற வகையில், அவர் உள்ளத்தில் நீர் ஊற்று போல் தமிழ் உணர்ச்சி ஓடிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டுவது போல், தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்கின்றபோது மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்பொழுது செய்யவேண்டும் என்று தெரிந்து செய்யும்பொழுது சில நேரத்தில் எதையும் செய்ய முடியாத அளவுக்குக் கைகள் கட்டப்பட்டு, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கிருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் போன்று நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதால், அவை போதாது, இன்னும் தேவைப்படுகின்றன என்ற அளவில்தான் மாநில சுயாட்சி கோரப்படுகிறது. மாநில சுயாட்சி இருந்தால்தான் மேலும் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். எதற்கெடுத்தாலும் டெல்லிக்குப் போய்த் தீரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடைசியாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்ற நல்ல கொள்கையை இன்றைய தினம் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். சிலர் அண்ணா அவர்கள் மாநில சுயாட்சி மேண்டுமென்று சொன்னாரா என்று பிரச்சினையைத் திசை திருப்பி விடுகிறார்கள். இது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. அவர்கள் கொடியிலும் அண்ணா உருவத்தை வைத்துப் கொண்டார்கள். பெயரிலும் அண்ணாவை வைத்துக் கொண்டார்கள்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

ஆனால் ஏன் அவர்கள் அண்ணா சொன்ன கொள்கையை மாற்றுவதற்காக அண்ணா சொல்லவே இல்லை என்று கூறி வருகிறார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர்களுடைய கட்சி மாநிலக்கட்சியாக இருந்தது, இப்பொழுது சில காலமாக அகில இந்தியக் கட்சியாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. அகில இந்தியக் கட்சியாக மாறின பிறகு அவர்களுக்கு, இந்த மாநிலத்தைப்பற்றி.....

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, அண்ணா திராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் மாநிலக் கட்சிதான், அதை அகில இந்தியக் கட்சி என்று யாரும் சொல்லவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக உறுப்பினர் திரு. தங்கவேல் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: நண்பர் திரு. வெங்கா இப்பொழுது தான் புதிதாக அங்கே சென்றிருக்கிறார், ஆகையினாலும் அவருக்கு அது விஷயம் தெரியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் நாட்களுக்கு முன்னாலேயே அவர் அகில இந்தியக் கட்சி என்று அறிவித்த அன்றையதினமே, அது மாநில சயாட்சிக் கொள்கைக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால், நான் உடனடியாகத் திரும்புவந்துவிட்டேன் என்பதை நண்பர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: போவதற்கு முன்னால் தெரிய வில்லையா? போன பிறகுதான் திரும்பி வரவேண்டுமென்று தோன்றியதோ?

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, நான் அதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை. நான் மூன்பே சொன்னேன், அண்ணா திராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் அந்தப் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும், அவர்களது கொடியில் அண்ணா உருவத்தைப் போடுவதும், அதிலே உள்ளவர்களையும் பொதுமக்களையும் ஏமாற்றுவதற்கே. நான் வீட்டிலேயே இரண்டு ஆண்டுகளாக என்னுடைய சொந்தத் தொழிலை கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த நேரத்தில் இந்தப் பெயரைப் பார்த்து, அந்தக் கொடியைப் பார்த்து அங்கே வலிய இழுத்துக் செல்லப்பட்டேனே தவிர, தலைவர் உட்பட.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் என்று இங்கு குறிப்பிட்டால், நான்தான் இருக்கிறேன், என்னேத்தான் குறிக்கும்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: அந்தக் கட்சியின் தலைவர் வலிய இழுத்தாரே தவிர நாளைச் செல்லவில்லை. நான் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக எனது சொந்தத் தொழிலைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவன்.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, ஒரு கட்சியினுடைய கொள்கைகளைப் புரிந்துகொண்டுதான் அந்தக் கட்சிக்குச் செல்ல வேண்டுமே தவிர, வலிய இழுத்தார்களா என்பது பிரச்சினையாகாது. அவர் எதற்காகச் சென்றார், எதற்காகத் திரும்பி வந்தார் என்பது உலகுக்குப்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 மார்ச் 7]

புரியும். கொள்கை புரிந்து செல்வதுதான் நியாயம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, அந்தக் கட்சியின் கொள்கை என்னவென்பதை, நண்பர், திரு. வெங்கா அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, அதை வெளியிடவேண்டிய நேரத்தில் வெளியிடுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுதும், எப்பொழுதும், அந்தக் கட்சியில் இந்த நிலைமைதான்.

*திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் திரு. தங்கவேல் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வலிய இழுத்துச் சென்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டார், உறுப்பினர் திரு. வெங்கா பேசுகிறபோது கொள்கையைப் புரிந்துதான் செல்வார்கள், அப்படித் தானே சென்றிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். உடனடியாக திரு. வெங்கா அவர்கள் அவர் கட்சியின் கொள்கையை விளக்க வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்...

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, நான் “வலிய இழுத்து” என்று சொல்லுவது தவறு, தானே போனால் என்று சொன்னேன், வேறு அல்ல.

திரு. ஆ. தங்கவேல் : தலைவரவர்களே, அவருடைய தலைவர் அதை அகில இந்தியக் கட்சி என்று சொன்ன பிறகு மாநில சுயாட்சியை எப்படி ஒத்துக்கொள்வார்? திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய கட்சியோடு இருக்கின்றபோது, எப்படி மாநில சுயாட்சி கேட்க முடியும்? பிரதம மந்திரி அவர்கள் நேற்றைய முன் தினம் பார்லிமெண்டில் பேசுகிறபோது, மாநில சுயாட்சி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்களே, மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை ஆதரித்தால் என்னவாகும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அண்ணா அவர்கள் பலவிடங்களில் வலியுறுத்தி வந்த, பத்திரிக்கைகளிலும் புத்தகங்களிலும் எழுதி வந்த மாநில சுயாட்சியை, அண்ணா சொல்லவே சொல்லவில்லை என்று சொல்லுகிற அளவிற்கு போய்விட்டார்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை பார்க்கின்றபோது வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மாநில சுயாட்சியை அடைவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னென்னவோ முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்து வருகிறார்கள். அதை அடைந்தால்தான் தமிழ்நாடு உருப்படும் என்று வாதாடி வருகின்றார்கள். அதற்காகச் சிறை செல்லவும் தயாராகவிருக்கிறேன் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் என்னைப் போன்ற லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் அந்த தானைத் தலைவரைப் பின்பற்றிச் சிறை செல்லத் தயாராகவிருக்கின்றோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 6.40)

திண்டிவனம் தாலுக்காவில் ஓங்கூர் ஆறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து நாம் செல்லுகின்ற வழியிலே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் எல்லை அது. அந்த இடத்தில் அந்த ஓங்கூர் ஆறு குறுக்கிடுவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த ஓங்கூர் என்ற இடத்தில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது 1962-லிருந்து 1967 வரையில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக எதிர் கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தினேன். அது இன்னும் செய்யப்படாமல் விடுபட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக் கட்டுவதனால் கம்சூர், ஓங்கூர், பாங்குளத்தூர், ஆவணிப்பூர் போன்ற கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க இயலும். அந்த ஆற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் சீக்கிரமாகப் போய் கடலில் விழுந்து விடுகிறது. ஆகவே, அதில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று நான் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல்வர் அவர்கள் இன்றையதினம் இராமநாதபுரம் மற்றும் பல மாவட்டங்களிலே வறட்சிப்பணிகளுக்கு பல லட்சம் ரூபாய் செலவிடும்படியான நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். திண்டிவனம் வட்டாரத்தில் வறட்சி பீடித்திருக்கும் இந்த ஓங்கூர் பகுதிக்கும், இந்த அணை கட்டுவதற்கான திட்டத்தையும் அவர்கள் ஏற்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், தமிழக மக்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, நடுத்தர மக்களுக்கெல்லாம் நல்வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய, சமதர்ம மணங்கமழக்கூடிய சிறந்த திட்டங்களைக்கொண்ட நல்லதொரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் கொடுத்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டி, நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-42)

